

Καστελλιώτικα Νέα

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ»

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΙΝΑ & ΔΑΦΝΟΜΗΛΗ 1Α • 106 80 ΑΘΗΝΑ • ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 210 4122344
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 56 (237) • ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ' • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2011 • ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΕΥΡΩ 0.20

Η ΣΥΝΥΠΑΡΞΗ

Με την απαράδεκτη και κολάσιμη ενέργεια της Εταιρείας S&B ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ ΟΡΥΚΤΑ Α.Ε. στη θέση «Λινάρι» (και όχι «ΝΕΡΑ», γιατί η θέση αυτή είναι δυτικότερα), όπου για να εξορύξει και παραλάβει από τα υπάρχοντα κοιτάσματα βωξίτη μέρος, κυριολεκτικά τίναξε στον αέρα όλη την Περιοχή, η Εφημερίδα μας δημοσίευσε στη θέση του κυρίου άρθρου της δύο σημειώματα με τους τίτλους «Κεφαλάρια» (Φύλλο αριθ. 55 Απριλίου - Μαΐου - Ιουνίου 2011) και «Η Καταδρομή στο Περιβάλλον». Συγχρόνως με τη δημοσίευση του δευτέρου σημειώματος στο προηγούμενο φύλλο των «Κ.Ν.», δημοσιεύτηκε και Απόσπασμα από το Πρακτικό της αριθ. 4/16.06.2011 Συνεδρίασης του Συμβουλίου Τοπικής Κοινότητας Καστελλίων, όπου αναφέρεται ότι πριν από την επακολουθία ανατίναξη στο Κοινοτικό Γραφείο Καστελλίων είχε γίνει ενημέρωση την 25.01.2011 του Τοπικού Δημοτικού Συμβουλίου του Χωριού μας παρουσία εκπροσώπων της Εταιρείας και είχε συμφωνηθεί η απόληψη βωξιτολίθων «επιφανειακά» επί εκτάσεως τριών στρεμμάτων με περιορισμένες στο ελάχιστο περιβαλλοντικές συνέπειες. Αυτά είχαν συμφωνηθεί, χωρίς να τηρηθεί τίποτε από αυτά. Η Εταιρεία προχώρησε στους στόχους της όπως είχε προγραμματίσει την απόληψη, δημιουργώντας το απαράδεκτο και ανεπούλωτο ρήγμα στους αιώνες. Ειπώθηκαν χίλιες (Συνέχεια στη σελίδα 3)

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ «ΣΤΕΛΙΟΣ ΞΕΦΛΟΥΔΑΣ»

Πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 3 Δεκεμβρίου 2011 στο Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών η τελετή απονομής βραβείων, επαίνων και διακρίσεων του δεύτερου διαγωνισμού διηγήματος «Στέλιος Ξεφλούδας» που διοργάνωσε ο Προοδευτικός Σύλλογος τα Καστέλλια. Ο διαγωνισμός απευθυνόταν σε όσους γράφουν στην Ελληνική γλώσσα ανεξαρτήτως τόπου διαμονής και εθνικότητας χωρίς όριο ηλικίας. Ως θέμα του δεύτερου διαγωνισμού είχε επιλεγεί το «Έγκλημα στο χωριό». Οι συμμετοχές δεν έφτασαν τον αριθμό ρεκόρ των 94 του πρώτου διαγωνι-

μού. Στις 55 όμως εφετινές συμμετοχές συμπεριλήφθηκαν αποστολές διηγημάτων από τη Σερβία, τη Γαλλία, την Ολλανδία, τη Νότια Αφρική καθώς και δεκάδες από την Κύπρο, γεγονός που προσδίδει πρωτοφανή διάσταση και εντυπωσιακή εξωστρέφεια

στη συγκεκριμένη δράση ενός μικρού τοπικού Σωματείου. Στόχοι των διαγωνισμών είναι η προβολή του έργου του πρωτοπόρου Καστελλιώτη δημιουργού Στέλιου Ξεφλούδα -εισηγητή του εσωτερικού μονολόγου στην Ελληνική (Συνέχεια στη σελίδα 8)

Πώς μαλώνανε τον παλιό καιρό τ' αδέρφια στο χωριό μας

Ήμουν πενήνταρής, «Νέος της Εποχής» κατά τον αείμνηστο Ζαμπέτα, κι' ανέβηκα στο χωριό. Πήγα στο καφενείο του Σταμάτη, του πατέρα της Μαρίας Τσακνιά και κάθισα κάτω από τη μουριά στο σιδερένιο στρογγυλό τραπέζι ακριβώς εκεί που **καθόταν πάντοτε ο Μάρμπα Γιάννης Ελευθερίου, ο «Γκόϊανος», μαζί**

με τον αδερφό του το Γιώργο, τον παππού του ζωγράφου Τριαντάφυλλου Ελευθερίου, εκδότη της εφημερίδας μας. Γερόπειραχτήρι ο Μάρμπα Γιάννης. Μας ήξερε απέξω κι ανακατωτά. Εμένα με καλωσόριζε με το «Καλώ το Μουστακαλή του Κογκολόγιαννου». Τούτο γιατί εκτός από (Συνέχεια στη σελίδα 8)

Η ΑΝΑΤΙΝΑΞΗ ΤΗΣ ΓΕΦΥΡΑΣ ΤΟΥ ΓΟΡΓΟΠΟΤΑΜΟΥ

Η ανατίναξη της γέφυρας του Γοργοποτάμου την 26-11-1942, υπήρξε ένα από τα μεγαλύτερα σαμποτάζ του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, γιατί πολύ δυσκόλεψε τον ανεφοδιασμό των Γερμανών (του Ρόμελ) στην Αφρική, ενώ επηρέασε και τα σχέδια τους γενικότερα και ιδιαίτερα αυτά κατά της

Ρωσίας. Λόγω της καταστροφής της σιδηροδρομικής γέφυρας του Γοργοποτάμου, οι Γερμανοί ήσαν υποχρεωμένοι να μεταφορτώνουν τα εφόδους, από το τρένο σε αυτοκίνητα και να τα μεταφέρουν από το σταθμό Λιανοκλαδίου στο σταθμό Γραβιάς, μεταφορά που γινόταν δυσκολότερη

λόγω και των στροφών τότε, του Μπράλου.

Πολλά έχουν γραφτεί για το μεγάλο αυτό σαμποτάζ κάτι όμως που ποτέ δεν έγινε γνωστό, είναι η προσφορά συγγωριανού μας νέου, είκοσι ετών τότε, που συνέπεσε να είναι ο σταθμάρχης του πλησιέστερου (Συνέχεια στη σελίδα 8)

Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου Τοπικής Κοινότητας Καστελλίου, Δημ. Απ. Χουλιάρης και τα μέλη Παν. Ν. Μακρής και Νικ. Π. Κοντολάτης εύχονται σε όλους τους Καστελλιώτες Χρόνια Πολλά και ευτυχισμένο το 2012.

- Μαμά, μη ξεκάσεις να πάρεις κοντά σου το νιντέντο μου.

-... Κι εμένα τη Μπάρμπα μου με τα καστανά μαλλιά και το ροζ βαλτσάκι της που έχει μέσα τη βραδινή της τουαλέτα, τα ρούχα ιππασίας και το σετ της το τζίν με τα γυαλιστερά κρόσια...

- Καλά, βάλτε τα πάνω στο κομοδίνο μου να μη τα ξεχάσουμε. Απάντσα μηχανικά, χωρίς μεγάλη σκέψη καθώς όλα τα γρανάζια του μυαλού μου δουλεύουν υπερωρίες εδώ και μια βδομάδα για την οργάνωση της ανόδου μας στο πατρικό: τακτοποίηση λογαριασμών πριν την αναχώρηση και διαφόρων άλλων εκκρεμιών όπως το κλειδί στη γειτονισσα με ακριβείς οδηγίες για το τσίγμα και το κλουβί με τα παπαγαλάκια αν και τότε χρειάζεται αλλαγή συν μια λίστα από ψώνια απαραίτητα για μια άνετη διαμονή.

Καθώς άρχισα το δίπλωμα των ρούχων για τη βαλίτσα πήρε λοζά το μάτι μου το κομοδίνο όπου καθόντουσαν το νιντέντο με μια μικρή σκουπίδα από τις απαραίτητες ηλεκτρικές κασέτες στο μέγεθος ενός μικρού σπιρτόκουτου πλακέ και η Μπάρμπα καθιστή στην άκρη με λυγισμένα τα γόνατα και τη ροζ βαλίτσα στο πλάι έτοιμη κι αυτή γι' απόδραση, μουσαφίρισσα στα πάτρια εδάφη.

Και γύρισε ο νους μου πίσω. Τότε περίπου που κοιτάζεις ένα γύρο και σε κάθε δεύτερη γωνιά έβλεπες την εικόνα

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ

του φοίνικα να βγαίνει μεσ' απ' τις φλόγες και τη σκιά ενός στρατιώτη να στέκεται μπροστά. Αφίσσες, σπιρτόκουτα, διαφημίσεις όλα την ίδια εικόνα. Τότε που και για 'μας η μόνη μέριμνα ήταν το παιχνίδι. Χρόνια ξενοιασίας χωρίς όμως Μπάρμπα και νιντέντο.

Μπαίναμε στο παλιό «πεζώ» με τα γυαλιστερά πλαστικά καθίσματα και 3 ώρες αργότερα βρισκόμασταν ανάμεσα στα επιβλητικά βουνά, στο σπύι των γονιών και των παππούδων μας με το χριστό νεροχύτη, βαμμένο με γαλάζια λαδομπογιά γύρω - γύρω αντί για πλακάκια, το μονό βρυσάκι μ' ένα μικρό σωλήνα προβοσκίδα να τρέχει κρύο νερό και την πρόχειρη αποχέτευση που χύνονταν από μια τρύπα ποτίζοντας τη σκυλιά στο περιβόλι. Το αποχωρητήριο στον ανθόκηπο με τη βαριά σιδερένια πόρτα. Και λογίων - λογίων πεταλούδιτσες να στολίζουν τους τοίχους του. Μια μεγάλη τσίγκινη λεκάνη γινόταν πότε σκάφη ρούχων και πότε μπανιέρα. Μια τσαγιέρα με χοντρή κοιλιά έβραζε νερό που τ' αραίωναν οι νοικοκυρές του σπιτιού με κρύο απ' το βρυσάκι και μ' ένα μικρό τέντζερη μας περιέλουζαν ενώ στεκόμασταν καταμε-

σής στη μεγάλη τσίγκινη λεκάνη. Είχαμε και σαπούνι από λάδι και ποτάσα, ζυμωμένο απ' τα έμπερα, ψημένα απ' τη ζωή της γιαγιάς.

Βγαίναμε τη μέρα να παίξουμε κρατώντας ακόμη το πρωινό στο χέρι, μια μεγάλη μακρόστενη φέτα ζυμωτό με χτυπημένο βούτυρο και μαρμελάδα από αϊβαλιώτικο κυδώνι. Πότε παίζαμε μπάλα μ' ένα τόπι -μισοξεφούσκωτο συνήθως- που κάθε τόσο τίναζε τις τριανταφυλλίες στο μαχαλά. Πότε φτιάχναμε λασπόπιτες. Ανακατεύαμε κοκκινόχωμα απ' τ' αμπέλι σοκολάτα, μ' ασβέστη απ' το βαρέλι που είχαν για τα δέντρα και τ' άσπρισμα της πέτρινης σκάλας. Τα χαλίκια γίνονταν κερασάκια και κομμάτια άσπρου ασβέστη, αραιωμένου με νερό σαντιγί. Δεν είχαμε Μπάρμπα... Μια τσατοδρά όμως με μακριά ουρά αμέσως γίνονταν πριγκίπισσα σουβλίζοντας απ' τη μύτη της ουράς κίτρινα, κόκκινα και ροζ ροδοπέταλα.

Το μεγάλο βάзо καταμεσής στο τραπέζι με τις φρεσκοκομμένες μαργαρίτες γίνονταν το παλάτι της. Οι κουβαρίστρες της γιαγιάς ήταν οι αυλικόι. Η ξύλινη σπάτουλα για το τηγάνι γινόταν πριγκί-

πας με μια καρποπεσέτα δεμένη ψηλά στο λαιμό για κάπα.

Όταν σουρούπωνε καθόμασσε άλλοτε καταγής στις κουρελούδες κοντά στο τζάκι κι άλλοτε στα καρεκλιά από μισοκομμένους κορμούς με «πλάτη» και παίζαμε παιχνίδια μνήμης γυρίζοντας την τράπουλα ανάποδα. Κάποιοι μεγαλύτεροι το σκάγαν στο καφενείο να δουν τηλεόραση.

Τα κρεβάτια μας μας περίμεναν με τα κρουστά σεντόνια και τις βαριές κουβέρτες και σ' ένα γυάλινο κουτί ένα τσολιαδάκι μέσα φώτιζε με χρωματιστό λαμπάκι, πότε κόκκινο πότε μπλε κι άλλοτε πράσινο, το νυχτερινό μας φως. Το κοπάσαμε με τα μάτια γλαρωμένα, βαριά απ' τη μέρα και φανταζόμασταν πως όπου νάταν θάβγαине έξω να φέρει βόλτες στο τσάμικο όπως κάθε Παναγιάς και Δευτέρας του Πάσχα στην αυλή της εκκλησίας. Και παραδίδαμε σιγά σιγά μέχρι την επομένη που τρύπωνε ο ήλιος αυθάδικα απ' τις χαραμάδες στο πανζούρι να μας ξυπνήσει να φτιάξουμε φρέσκια φουρνιά από λασπόπιτες και καινούριες φορεσιές για τους πρίγκιπες και τις πριγκίπισσες. Και ο μικρός εύζωνας στο γυάλινο κουτί πιστός στο καθήκον του, να μας καρτεράει γι' άλλη μια βραδιά, διάδοχο μιας μέρας που πέρασε απλή, όμως γεμάτη κατορθώματα, ξενοιασιά Ιόλη και φαντασία.

Κοινωνικά

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Απεβίωσε και κηδεύτηκε στη Ν. Υόρκη των Η.Π.Α., η Γιαννούλα Γεωργίου Σταματέλου.

- Την 30η Νοεμβρίου 2011 πέθανε στο Κερατσίνι του Πειραιά και κηδεύτηκε η Γαρυφαλλιά χήρα Ν. Μουλιού το γένος Παναγιώτη Αποστολοπούλου (Καραπαναϊτάκη).

- Την 17η Νοεμβρίου 2011 απεβίωσε στη Λαμία και κηδεύτηκε στο χωριό μας την επομένη 18/11/11 η Γιαννούλα Παν. Πιπέλια το γένος Ν. Διέννη.

- Την 26η Νοεμβρίου 2011 απεβίωσε και κηδεύτηκε στη Λαμία ο σύζυγος της Παναγιώτης Ν. Πιπέλιας.

- Την 3η Δεκεμβρίου 2011 απεβίωσε και κηδεύτηκε στη Λάρισα την επομένη η Λάουρα χήρα Πανουργιά Παν. Παπαϊωάννου.

- Την 3η Δεκεμβρίου 2011 απεβίωσε στην Αθήνα και κηδεύτηκε την επομένη 4η Δεκεμβρίου 2011 ο συνεργά-

της της Εφημερίδας μας Παναγιώτης Ευθ. Θωμάς.

- Την 30η Δεκεμβρίου 2011 απεβίωσε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στην Αγία Παρασκευή Αττικής ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Συλλόγων Φωκίδας και της Εταιρείας Δωρικών και Δρυοειδών Μελετών Γεώργιος Πουρνάρας.

- Απεβίωσε στην Αθήνα στις 11/12/2011 και κηδεύτηκε την επομένη στο Γ' Νεκροταφείο Νικαίας η Αλεξάνδρα Παπαγεωργίου (συζ. Γιάννη Παπαγεωργίου).

ΓΑΜΟΙ

Την 14η Ιανουαρίου 2012 η Δώρα θυγ. Δημ. Διέννη ετέλεσε τους γάμους της με τον Μπάμπη Κουγεμήτρο στον Ιερό Ναό του Αγίου Αθανασίου Πολυδρόσου στα Χαλάνδρι.

Τους ευχόμεθα να ζήσουν και να ευτυχίσουν.

ΒΑΦΤΙΣΕΙΣ

Ο Ιωάννη Μακρής και η σύζυγός του Βασιλική βάφτισαν την κόρη τους στον Ιερό Ναό της Ευαγγελίστριας στα Καστέλλια στις 30-07-2011 και την ονόμασαν Αντωνία.

Τα "Κ.Ν." εύχονται να ζήσει το νεοφώτιστο.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Ελένη Προβιά εις μνήμη του συζύγου της Αλέκου Προβιά 20 ευρώ.

ΔΩΡΕΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Μια συλλογή σπανίων και ποιητικών βιβλίων (έργο μιας ζωής), ιστορικά λογοτεχνικά, κάθε είδους είναι διαθέσιμα να δωρηθούν. Είναι η Βιβλιοθήκη των συγχωριανών μας δικηγόρων - λογοτεχνών κ. Δημητρίου Χαλατόα και Γεωργίου Χαλατοά. Πρώτη προτεραιότητα είναι να μείνουν στο χωριό μας, με την προϋπόθεση ότι δεν θα πεταχτούν σε κάποια αποθήκη, αλλά να δημιουργηθεί μια Βιβλιοθήκη σε αίθουσα του Δημοτικού Σχολείου.

Οι Δημοτικές και Κοινοτικές αρχές με την βοήθεια των τριών Συλλόγων του χωριού μας, δεν θα πρέπει να αφήσουν την ευκαιρία να χαθεί αλλά να δημιουργήσουν ένα μοναδικό κέντρο γνώσης.

Πληροφορίες υπάρχουν ότι και άλλοι συγχωριανοί μας θα ακολουθήσουν και έτσι θα δημιουργήσουμε κάτι πρωτοποριακό για το χωριό μας και γενικότερα της περιοχής μας.

Α. Ι. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΣ

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΓΑΜΟΙ

Με την συμμετοχή συγγενών, φίλων και γνωστών, στις 14 Ιανουαρίου 2012 το μέλος του Συλλόγου μας δ. Δώρα θυγ. Δημ. Διέννη, ετέλεσε τους γάμους της με τον εκλεκτό της καρδιάς της κ. Μπάμπη Κουγεμήτρο στον Ιερό Ναό του Αγίου Αθανασίου Πολυδρόσου,

στο Χαλάνδρι. Η νύφη κυριολεκτικά έλαμπε με το εξαιρετο νυφικό της, πλάι στον νυν σύζυγό της, αποτελούσαν μαζί το ταιριαστό και ευτυχισμένο νευγάρι που θαύμασαν και εκμήθηκαν ολόψυχα όλοι να ζήσουν μια ζωή χαρούμενη και ανέφελη. Ενώνοντας κι εμείς μαζί με όλους τους άλλους τις εγκάρδιες ευχές μας, τους ευχόμεθα ολόψυχα κάθε ευτυχία και χαρά.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΑΛΑΤΣΑΣ

Καστελλιώτικα

Τ' Αϊ Ταξιαρχού Στο Γιάννη τον Εισαγγελέα

Όταν εμπίτιζε η σπορά έναν καιρό και μια φορά -το χόμα, πως ευώδιαζε!
-πέφταν οι πρώτες οι βροχές και οι λιακάδες οι στερνές και πρωτοχινοπώριαζε,

Τ' Αϊ Ταξιαρχου ερχότανε η Χάρη του η μεγάλη, παγκύρι εγινότανε -αντάρα ανεμοζάλη- και κίναγε όλο το χωριό να πάει στον Αϊ Ταξίαρχη, κι εκίναγα να πάω κι εγώ -κράσι κοντά να υπάρχει- με τράστο και ματσούκα, ριχτά την πατατούκα, πέρα κατά τη Μπούκα στη Γέφυρα της Παπαδιάς -ήταν το τόμα της χρονιάς- σιμά στο Γαρδικάκι γλυκό πανηγυράκι.

Σφαχτά απ' όλα τα χωριά σειρές σουφλιά απλώνονταν, κατάχαμα στην απλωσιά σειρές τραπέζια στρώνονταν, σαν τέλειωνε η λειτουργιά κι απόλαγε η εκκλησιά, βαλτοί στο φαγοπότι

-κι οι δεύτεροι κι οι πρώτοι- ποτήρια εσηκώνανε κι αρχίναε το τραγούδι και τους καημούς δε σώνανε κι έκαιε το πελεκούδι!

Τα όργανα ζυγίες ζυγίες ζυγίες και τα κλαρίνα παίζον οι πρώτες δοξαριές, τίναζαν τη μαλλίνα κι έστηναν δίπλες το χορό κορίτσια σαν το κρύο νερό, που είχαν στα πόδια τους φτερά και σ' έπαιρνε η κρυφή η χαρά!

Πιασμένοι χέρι χέρι χόρευαν νιοι και γέροι: και να! Κι ο Λαμπρομήτρος και να! Κι ο Καραμήτρος με την τραγιάσκα του στραβά και τα γελέκια του ανοιχτά: -παίξτε την Καραγκούνα με τη φαρδιά σεγκούνα... Τι χάξι στο λιοτύρι! Τι κέφι! Τι μεράκι! κράταε ως το βραδάκι που χάλαε το παγκύρι.

Μούρχονται τώρα στη σειρά σα ένα καιρό σα μια φορά- θύμησες ξασπρισμένες κι απ' τον καιρό σβησμένες Μ' αυτές οι μέρες πάνε και δε ματαγυρνάνε.

Α. ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΗΣ

ΚΟΠΗ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗΣ ΠΙΤΑΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΝ

Στις 22 Ιανουαρίου 2012 ο Σύλλογος μας πραγματοποίησε την κοπή της Πρωτοχρονιάτικης πίτας στα Καστέλλια.

Η Πρόεδρος κ. Αφροδίτη Μακρή εκ μέρους του Δ.Σ. του Συλλόγου Γυναικών ευχήθηκε «Χρόνια πολλά - Καλή χρονιά - Καλή ατομική και οικογενειακή ευτυχία. Το 2012 να είναι δημιουργικό με περισσότερες χαρές και λιγότερα προβλήματα». Στην ομιλία της μεταξύ άλλων είπε: «Τις δύσκολες ώρες που περνά η πατρίδα μας ας τις αντιμετωπίσουμε με αισιοδοξία, ήθος και αξιοπρέπεια. Η αλληλεγγύη μας γίνεται καθημερινή ανάγκη όλων μας. Πρέπει να διατηρήσουμε τις παραδόσεις και την πολιτιστική μας κληρονομιά. Εκκλησία, τοπικά συμβούλια, σύλλογοι και συγχωριανοί ας εργαστούμε ενωμένοι για το καλό του χωριού μας. Τα παιδιά μας πρέπει να ζήσουν σε μια κοινωνία που θα τα προστατεύει και θα τους εξασφαλίζει υγεία, παιδεία, εργασία και ειρήνη».

Ευχαρίστησε τους χορηγούς του Συλλόγου ΙNterkat Αφοί

ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ, Νίκη Μοσχολίου, Νίτσα Μακρή, Γιάννη Αντωνίου, τα Super Market Αννα Κουλαρμάνη και ΑΣΤΕΡΑ, Φώτη Βέλλιο και Μανώλη Παπαδημητρόπουλο.

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους: ο Περιφερειακός σύμβουλος Πανουργιάς Παπαϊωάννου, ο Αντιδήμαρχος Δημοτικής Ενότητας Γραβιάς Αθανάσιος Μανανάς, οι Πρόεδροι των τοπικών συμβουλίων Γραβιάς και Καστελλίων, Θεόδωρος Αβράμπος και Δ. Χουλιάρας, ο τοπικός σύμβουλος Καστελλίων κ. Παναγιώτης Μακρής, ο Πρόεδρος Ιωαν. Σπυριδάκης και το ΔΣ του Πολιτιστικού Συλλόγου Καστελλίων, η Πρόεδρος του Συλλόγου Γυναικών Παλαιοχωρίου κ. Ελένη Ευαγγελοπούλου, μέλη του Συλλόγου και συγχωριανοί. Την πίτα ευλόγησε ο Αιδεσιμότατος παπα-Κώστας.

Η εκδήλωση έκλεισε με λαχειοφόρο αγορά στα πλαίσια της προσφοράς προς τον συνάνθρωπο και ενίσχυσης του Συλλόγου μας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ

Ο Προοδευτικός Σύλλογος τα Καστέλλια αισθάνεται την υποχρέωση να ευχαριστήσει θερμότατα και δημόσια **τα μέλη της Κριτικής Επιτροπής** του Β' Διαγωνισμού Διηγήματος Στέλιος Ξεφλούδας με θέμα «Εγκλημα στο Χωριό» για το χρόνο και το μεράκι που επιδεδίωσαν -από το υστέρημα τους- στην αποτίμηση, αξιολόγηση και κατάταξη των κειμένων. Χρονοβόρος και απαιτητική διαδικασία. Και αφάνταστα δύσκολη και ψυχοφθόρος, λόγω της εγγενούς υποκειμενικότητας της. Η πρόθυμη και ανιδιοτελής παροχή και προσφορά τριών μη Καστελλιωτών Λογοτεχνών στην Κριτική Επιτροπή προσέφερε αδιαμφισβήτητο κύρος και βαρύτητα στα αποτελέσματα του Δεύτερου Διαγωνισμού. Μαζί με τους «ιθαγενείς» **Μίμη Χαλατοά και Κώστα Στοφόρο** οφείλουμε λοιπόν ένα ξεχωριστό και μεγάλο ευχαριστώ στους «ξένους». Στη νικήτρια του περσινού διαγωνισμού **Κατερίνα Χαλαμποπούλου** καθώς και στους εκλεκτούς και αναγνωρισμένους λογοτέχνες, αγγάλισμα των Ελληνικών γραμμάτων, **Σέργιο Γάκα και Φαίδωνα Θεοφίλου**. Οι νεότευκτοι φίλοι μας μάς μετέδωσαν την ανίατη και χρόνια νόσο της «βουλιμικής βιβλιοφαγίας», μάς μπόλιασαν με τον ενθουσιασμό τους και μας ζέσταναν με τα λόγια τους. Υπενθύμιση. Εμείς είμαστε Καστελλιώτες από καταγωγή. Τούτοι είναι Καστελλιώτες από επιλογή...

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ.

ΠΙΙ

Τριμηνιαία Έκδοση «ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»

Ιδιοκτησίας του Προοδευτικού Συλλόγου «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ»
Οδός Σίνα & Δαφνομήλη 1Α
Αθήνα - Τ.Κ. 106 80
Α.Φ.Μ. 090381071
ΚΩΔΙΚΟΣ: 4490

Εκδότης

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ Π. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ
Τηλ.: 210-41.22.344
trianteleu@hotmail.com

Αρχισυντάκτης
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ε. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ
Συντακτική Επιτροπή
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Χ. ΧΑΛΑΤΣΑΣ
ΚΩΣΤΑΣ Ε. ΣΤΟΦΟΡΟΣ

Υπεύθυνος ηλεκτρονικών μέσων
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Θ. ΜΠΑΣΙΟΣ
proodsyllogos@kastellia.gr

Αριθμός φύλλου 237
ΟΚΤ. - ΝΟΕ. - ΔΕΚ. 2011

Ηλεκτρονική σελ/ση -
Εκτύπωση

ΑΦΟΙ ΖΟΥΜΠΟΥΛΗ Ο.Ε.
Γερανίου 7 - 2ος όροφος
Τηλ. - Fax: 210-52.38.107
E-mail: costaszi@yahoo.gr

Τεχνικός σύμβουλος
Κ. ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ
Αγ. Φωτεινής 3 - Ν. Σμύρνη
Τηλ.: 210-93.17.784

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

• Τα ενυπόγραφα κείμενα απηχούν τις απόψεις των συγγραφέων τους. Διατηρείται όμως το δικαίωμα συντόμευσης μεγάλων κειμένων.

• Τα υπόλοιπα κείμενα είναι ευθύνη της σύνταξης και του Διοικητικού Συμβουλίου.

• Για αλλαγή διευθύνσεων ή νέων διευθύνσεων να ενημερώνετε τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου.

• Τα κείμενα δεν επιστρέφονται.

Αυτοί που μας έφυγαν

ΓΙΑΝΝΟΥΛΑ ΠΑΝ. ΠΙΠΕΛΙΑ ΤΟ ΓΕΝΟΣ ΝΙΚ. ΔΙΕΝΝΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΠΙΠΕΛΙΑΣ

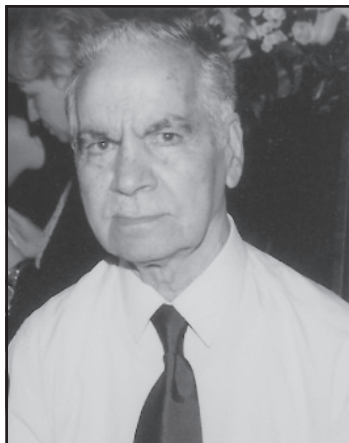
Αγαπημένοι μαζί στη ζωή και στο θάνατο. Η Γιαννούλα θυγατέρα του Νίκου Διέννη ήταν μια από τις αξιό-

λογες κόρες του χωριού μας με έξοχο παρουσιαστικό, σοβαρή και προσηλωμένη στο έργο της νοικοκυράς. Μέσα της υπήρχε η δύναμη και η μεγάλη αντοχή που σε μια προσωπική περιπέτεια που είχε στην Κατοχή αντεπεξήλθε σαν αληθινή Μπουμπουλίνα. Ευτύχησε να ζευγαρώσει με τον επιτυχημένο επιχειρηματία στην Λαμία συγκωριανό μας τον Παναγιώτη Ν. Πιπέλια και απέκτησαν δύο παιδιά τη Φυσικομαθηματικό κα Βάσω Πιπέλια και το Φιλόλογο Δημήτρη Πιπέλια.

Την 17η Νοεμβρίου 2011 η Γιαννούλα έφυγε από τη ζωή και κηδεύτηκε την επομένη στο χωριό μας μέσα σε γενικό πένθος.

Ο σύζυγός της ο Παναγιώτης Ν. Πιπέλιας από νεαρός ακο-

λούθησε τα άλλα δύο πετυχημένα αδελφία του τον Ηλία και τον Χαράλαμφο Πιπέλια που είχαν ξεκινήσει μεγάλη κεραμουργεία και τουβλοποιία στη Λαμία και συνέχισε μαζί τους. Ας σημειωθεί ότι οι Αδελφοί Πιπέλια υπήρξαν όχι μόνο αποδοτικοί στην κεραμουργική παραγωγή του Νομού, αλλά και αρωγοί πολλές φορές σε φιλανθρωπικές και κοινωνικές ενισχύσεις. Ας σημειωθεί επίσης ότι διέθεσαν δωρεάν δέκα πέντε κιλάδες τούβλα για να χτιστεί εκκλησία στη Λαμία. Εδώ και κάμποσα χρόνια η βιοτεχνία της κεραμουργίας σταμάτησε με το θάνατο των ιδρυτών της.

Η αποδημία της Γιαννούλας πλήγωσε θανάσιμα τον Παναγιώτη που δεν μπόρεσε να το αντέξει και έτσι ύστερα από μια σχεδόν εβδομάδα την 26η Νοεμβρίου 2011 την ακολούθησε και κηδεύτηκε στη Λαμία. Ένα

ζευγάρι που έζησαν και έφυγαν μαζί αιώνια ενωμένοι.

Τα «Κ.Ν.» συλλυπούνται ολόψυχα τα παιδιά τους και τα αδέρφια της Γιαννούλας το Στρατηγό κ. Δημήτριο Ν. Διέννη και τον Επιχειρηματία κ. Ευάγγελο Ν. Διέννη. Ας είναι και των δυο αιώνια η μνήμη τους.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΕΥΘ. ΘΩΜΑΣ

Την 3η Δεκεμβρίου 2011 ύστερα από σύντομη αρρώστια, έφυγε από κοντά μας ο Τάκης Θωμάς και κηδεύτηκε την επομένη στο χωριό μας, μέσα σε γενικό πένθος όλων των συγκωριανών μας συγγενών και φίλων και όσων τον γνώρισαν. Ο Τάκης υπήρξε επανειλημμένα μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου μας, αλλά και ο μόνιμος συνεργάτης της Εφημερίδας μας «Κ.Ν.» στον τομέα της φωτογραφίας, αλλά και του ρεπορτάζ σε πλήρη και πολύ επιτυχημένη κάλυ-

ψη. Πάντοτε παρών, δεν έλειψε ποτέ από καμιά εκδήλωση μας, ούτε από τους αγώνες για τα προβλήματα που παρουσιάζει το χωριό μας. Πάντοτε σοβαρός και πρόθυμος δεν πρότεινε μόνο τις λύσεις, αλλά ήταν ο πρώτος εθελοντής που καταπιανόταν σ' αυτές. Μειλίχιος και συνετός, έχαιρε της εκτιμώσεως όλων, κοσμαγάπητος και ευχάριστος στις συναναστροφές του, που ήταν περιζήτητος. Στο Σύλλογο μας και στην Εφημερίδα μας είχε δώσει την ψυχή του και η εκτίμηση που του έπρεπε και του αποδινόταν από παντού ήταν πάγκοινη. Τον αποχαιρέτησε κατά την εκφορά του, αντιπροσωπεύοντας το Σύλλογο μας ο επίτιμος Πρόεδρος του κ. Δημήτριος Χρ. Χαλατσός προσφωνώντας τον ως εξής:

«Αγαπημένε μας Τάκη,

Έζησες κοντά μας γεμάτος φως και αγάπη. Ήσουν λαμπρός και παντού πρώτος. Αν για κάποιον πρέπει να του δοθεί ο χαρακτηρισμός του αυτοφνούς, αυτός ήσουν εσύ. Έγινες από μόνος σου, χωρίς τη βοήθεια κανενός, με μόνο σου όπλο την ακαταμάχητη και ασάβλητη θέληση σου. Έτσι διάλεξες και μπήκες στον τομέα της τυπογραφίας, όπου διέπρεψες και διέλαμψες πραγματικά και έγινες περιζήτητος.

Παράλληλα, το ακοίμητο φως σου και η ακοίμητη βούλησή σου να κατακτήσεις τη γνώση, σε οδήγησε στη σπουδή. Ακάματος, όχι μόνο παρακολούθησες εργαζόμενος και από μόνος σου και τελειώσες τις σπουδές της Μέσης Παιδείας, αλλά με

την απέραντη διαίσθησή σου, ξέροντας ότι στο σύγχρονο κόσμο στο πλαίσιο των συγκρόνων συναλλαγών, εργαλείο είναι η ξένη γλώσσα, έστρεψες κι εκεί με ζήλο την μάθηση σου και την κατέκτησες. Όμως η φύση σε είχε προικίσει και με κάτι άλλο, με το λεπτό αισθητήριο, με μια ασίγηστη αισθητική και καλλιτεχνική ροπή. Κι εδώ κατέκτησες τη φωτογραφική τέχνη και τη χάρση διακριτικών συμβόλων όσο κανείς και εκατοντάδες σήματα και διακριτικά σωματείων και εταιρειών φέρουν τη σφραγίδα σου ως έργα αφεγάδιαστου γούστου και υψηλής ποιότητας.

Έχοντας ενδιάθετη την κοινωνική σου συμμετοχή σε όλες ανεξαιρέτως τις εκδηλώσεις του χωριού μας, απαθανάτιζες με δική σου προαίρεση και με δικές σου δαπάνες όλες ανεξαιρέτως τις εορταστικές εκδηλώσεις του τόπου μαζί, μοιράζοντας αφειδώς το φωτογραφικό σου υλικό αδιακρίτως σε όλους.

Η καλή σου ώρα, θέλησε να σε συνδέσει με την εκλεκτή σύζυγό σου και οι τρεις μαζί με την απότοκη θυγατέρα σας, σχηματίσατε μια αξιοζήλευτη οικογένεια που πρωτοστατούσε σε κάθε κοινωνική ευκαιρία, θετικά και με ζήλο και με πάθος.

Όμως πάνω στο αποκορύφωμα όλης αυτής της δημιουργίας, η βιάσκανος μοίρα δε θέλησε να σ' αφήσει υστερνά να χαρείς τους κόπους και τα έργα σου. Σε άρπαξε από κοντά μας και αντί στεφάνων και τιμητικού γέρατος, όπως σου αξίζει, σου έπληξε στεφάνια από «μυρτιά και πένθημον κυπάρισσιν».

Στεκόμαστε άναυδοι εμπρός στο σκάνωμα σου και δεν θέλουμε να το πιστέψουμε.

Κι όμως είμαστε μάρτυρες μπρος στη σκληρή αλήθεια.

Τάκη, αν τυπικά στα θλιβερά καθήκοντά μας με τις παρήγορες ευχές λέγεται το «η αιώνια η μνήμη», να είσαι βέβαιος εκεί που είσαι, ότι για όλους εμάς η μνήμη σου θα παραμένει άσθηστη, αφού πάντα εσύ και το έργο σου θα στέκονται ζωντανά ανάμεσά μας».

Τα «Κ.Ν.» εκφράζουν τη διπλή οδύνη τους για τον χαμό του Τάκη στη σύζυγο και τη θυγατέρα του, γιατί εκείνες έχασαν τον σύζυγο και τον πατέρα και τα «Κ.Ν.» τον άμεσο εκφραστή της Εφημερίδας μας.

ΓΙΑΝΝΟΥΛΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΤΑΜΑΤΕΛΟΥ

Έφυγε πλήρης ημερών και κηδεύτηκε στη Νέα Υόρκη των Η.Π.Α., όπου ήτο από πολλά χρόνια εγκατεστημένη και ζούσε ευτυχισμένη, εν μέσω των θυγατέρων της των γαμβρών και των εγγόνων της, η Γιαννούλα Γεωργ. Σταματέλου. Ήρθε νύφη νέα στο χωριό μας από τη Δρυμαία, παντρεμένη με τον αείμνηστο Γιώργο Ι. Σταματέλο και σχημάτισαν μαζί μια αξιοζήλευτη οικογένεια, μαζί με τις δυο ξεχωριστές κόρες τους, που είχαν την αγαθή τύχη να παντρευτούν και να εγκατασταθούν στην Ν. Υόρκη με τις ευκατάστατες και διακεκριμένες οικογένειές τους, τις οποίες

απέκτησαν.

Νοικοκυρά, σύζυγος και μάνα από τις λίγες, έχαιρε της εκτιμώσεως όλων, όσοι την ε γνώριζαν, σφοδρίζοντας παντού με την ευγένεια και την μεγάλη στοργή που την διέκρινε, το σεβασμό και την αγάπη της. Πάντα είχε έναν καλό λόγο για όλους με αληθινή καλοσύνη.

Την Αμερική τη λάτρεψε σαν δεύτερη πατρίδα της, αλλά ζούσε πάντοτε δεμένη και νοσταλγός με τις αναμνήσεις του τόπου της, με τις ρίζες της, διψώντας πάντοτε με αληθινό ενδιαφέρον, να μαθαίνει τα καθέκαστα του χωριού της με κάθε τρόπο που αληθινά τα ζούσε, σαν να ήταν μπροστά στο καθετί που μάθαινε, για το χωριό μας, το οποίο λάτρευε.

Στις θυγατέρες, τους γαμβρούς και τα εγγόνια της τα «Κ.Ν.» εκφράζουν την αληθινή βαθειά τους λύπη, ευχόμενα να φτάσουν στα χρόνια της και να τα περάσουν. Το κόμμα της δεύτερης της πατρίδας, της Αμερικής, που έζησε και αγάπησε, που τώρα τη σκεπάζει, ας είναι ελαφρύ και ας μένει σε όλους μας, όσοι τη γνώρισαν η αγαθή

της μνήμη αιώνια.

ΛΑΟΥΡΑ ΠΑΝΟΥΡΓΙΑ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

Το Σάββατο στις 2 Δεκεμβρίου 2011 έκλεισε για πάντα τα μάτια στη Λάρισα η Λάουρα χήρα Πανουργία Παπαϊωάννου και κηδεύτηκε εκεί τη Δευτέρα 4 Δεκεμβρίου 2011. Η μεταστάσα υπήρξε αξιολογη ως υπάλληλος και διακεκριμένη ενώ παράλληλα συνετέλεσε με αληθινό ζήλο στα οικονομικά της οικογενείας της. Άριστη μητέρα και σύζυγος έχαιρε της εκτιμώσεως όσων τη γνώριζαν και μέσα στην κοινωνία της Λάρισας είχε δεσπόζουσα θέση. Καταξιώθηκε να αποκτήσουν με τον αείμνηστο σύζυγο της τον Πανουργία Παναγ. Παπαϊωάννου τα δυο τους παιδιά τον Παναγιώτη (Τάκη) και τον πρώτο αξιωματικό τον Γιάννη. Τα τελευταία όμως χρόνια ασθένησε και υπέφερε.

Τα «Κ.Ν.» συλλυπούνται ολόθερμα τα παιδιά της με την ευχή να είναι ελαφρύ το κόμμα της Λάρισας που την σκεπάζει.

Η ΣΥΝΥΠΑΡΞΗ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

δυο δικαιολογίες εκ μέρους της Εταιρείας με επίλογο την τάχα αποκατάσταση του τοπίου. Ποια αποκατάσταση; (φυτεύοντας ακακίες;). «Κάψε με Γιάννη, η άλειψε με λάδι».

Στη συνέχεια του δημοσιευθέντος Αποσπάσματος παρατίθενται οι απόψεις του Προέδρου του Τοπικού Συμβουλίου και των Συμβούλων, τύπου «κεφάλι που δεν μορφαίνει να το κόψεις, το προσκυνάς». Και οι τρεις συμμετασχόντες στη Συνεδρίαση συντάσσονται υπέρ της συμπόρευσης και της συνδιαλλαγής με την Εταιρεία. Ποιος λέει όχι! Αυτό είναι το πιο επιθυμητό και το ενδεικτικό για χίλιους δύο λόγους. Και πράγματι τα προτεινόμενα από τον Πρόεδρο και τους Συμβούλους του Τοπικού μας Δημοτικού Συμβουλίου είναι άριστα και αρεστά σε όλους. Δηλαδή η Εταιρεία να ενημερώνει εφεξής το Δημοτικό Συμβούλιο για τις μέλλουσες επιφανειακές εξορύξεις, «Εξορύξεις που βλάπτουν το Χωριό θα πρέπει να είναι από προηγούμενος γνωστές», λέγει ο Πρόεδρος και οι Σύμβουλοι, ότι δεν είναι αντίθετοι με την ορθολογική αξιοποίηση του ορυκτού μας πλούτου, αρκεί να τηρούνται τα συμφωνηθέντα. Δεν μας λένε όμως, τι θα γίνεται όταν η Εταιρεία δεν τηρεί τα συμφωνηθέντα, όπως στην περίπτωση στην Περιοχή «Λινάρι», όπου για να πάρουν ό, τι ήθελαν -ποιος λογαριάζει συμφωνίες, αφού ο σκοπός αγίασε τα μέσα- μετέτρεψαν την Περιοχή σε σεληνιακό τοπίο. Να ευχηθούμε, ότι η Εταιρεία στο εξής στις επόμενες εξορύξεις, ότι θα είναι συνεπής δεν οδηγεί πουθενά, αφού ουσιαστικά παραδινόμαστε άνευ όρων στις βουλήσεις της. Δεκτή η Συνύπαρξη, αλλά με συνέπειες για τον παραβάτη. Αν το αποδέχεται δεσμευτικά η Εταιρεία, μπορούμε να θέσουμε τα πλαίσια και να αλληλοδεσμευτούμε.

Ανακοίνωση

Ταχυδρομικό «τέλος» στον επαρχιακό Τύπο Από την 1η Αυγούστου -σύμφωνα με το άρθρο 48 του Ν.3986/11- παύει να ισχύει το μειωμένο τιμολόγιο για μια σειρά εντύπων που εκδίδουν οι διάφοροι Σύλλογοι για να ενημερώνουν τα μέλη τους.

Από τα μειωμένα τέλη εξαιρούνται μόνο οι ημερήσιες, οι εβδομαδιαίες εφημερίδες και τα έντυπα που έχουν ιδιοκτητή που είναι μέλος της Ένωσης Δημοσιογράφων Ιδιοκτητών Περιοδικού Τύπου, δηλαδή εκείνα που έχουν ως σκοπό το κέρδος. Από την άλλη «τιμωρούνται» όλα εκείνα τα έντυπα που στηρίζονται στο μεράκι και τον εθελοντισμό των συντακτών τους, στη συνδρομή και την στήριξη των αναγνωστών τους.

Τα «Κ.Ν.» κατέβαλαν για ταχυδρομικά τέλη πριν τον νόμο 90-110€ Με τον νέο νόμο τα τέλη ξεπερνούν τα 350€!

Το ποσόν αυτό επιβαρύνει τον σύλλογο που στηρίζεται αποκλειστικά στις εισφορές των μελών και φίλων. Γι' αυτό και η σταθερή ενίσχυση του συλλόγου μας από ΟΛΟΥΣ ΕΣΑΣ αποτελεί και τη μόνη αναγκαία και ικανή συνθήκη για την επιβίωσή του. Αλλιώς τα «Καστελλιώτικα Νέα» σύντομα θα πάψουν να υπάρχουν σαν έντυπη εφημερίδα.

Μπορείτε να στέλνετε χρήματα στον παρακάτω λογαριασμό:

**Λογαριασμός Ταμειευτηρίου Γενικής Τράπεζας
Δικαιούχος: Προοδευτικός Σύλλογος Τα Καστέλλια
Αριθμός: 001030142612**

ΤΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΤΟΥ Β' ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

*Με ιδιαίτερη συγκίνηση και πρόδηλη υπερηφάνεια τα «Κ.Ν.» ξεκινούν, από το παρόν φύλλο, τη δημοσίευση τεσσάρων διηγημάτων που απέσπασαν επαίνους για τη συμμετοχή τους στον Β' Διαγωνισμό «Στέλιος Ξεφλούδας». Η σειρά δημοσίευσης στην εφημερίδα είναι τυχαία. Ο τίτλος του διηγήματος που δημοσιεύεται είναι «Τα περιστέρια» (η συμμετοχή Νο 35) και συγγραφέας είναι ο **Αλέξανδρος Ακριτίδης του Θεοδώρου**, ο οποίος χρησιμοποίησε το ψευδώνυμο «**Ερωδίδης**».*

*Ο **Αλέξανδρος Ακριτίδης** γεννήθηκε το 1975, κατάγεται από την Ημαθία και κατοικεί στη Θεσσαλονίκη. Είναι στέλεχος των Ενόπλων Δυνάμεων και φοιτητής Ελληνικού Πολιτισμού στο ΕΑΠ. Έχει αποσπάσει πλήθος διακρίσεων σε Λογοτεχνικούς Διαγωνισμούς και τιμήθηκε από το περιοδικό Κελαινών και το Δήμο Ευόμου. Είναι δημιουργός του www.apostaktirio.gr, έχει εκδώσει μια Ποιητική Συλλογή, μια Συλλογή Διηγημάτων και προσφάτως το πρώτο του μυθιστόρημα (Η Πυξίδα των Ονειρών- Εκδόσεις Ιβίσκος). Τα «Κ.Ν.» ευχαριστούν από καρδιάς τον Αλέξανδρο Ακριτίδη και τον καλωσορίζουν στην Καστελλιωτική συντροφιά.*

«ΤΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΑ»

ου μεγάλα ταψιά με κουλούρια και σταφιδόψωμα. Κι όταν μας περίσσευε καμιά δεκάρα τρέχαμε στο διάλειμμα για ν' αγοράσουμε κάτι να φάμε. Η Κώτσου όμως ποτέ δεν αγόραζε τίποτα. Έφερνε το δικό του κολατσιό και καθόταν σε μια άκρη της σκάλας για να το απολαύσει ήσυχος. Και φυσικά εμείς δεν το αφήναμε να περάσει έτσι το γεγονός! Του φωνάζαμε: «Τι καλό έχεις εκεί μέσα, Κότσο; Για να δούμε!» Κι αυτός απάνταγε με αφέλεια: «Ε, τι να 'χου; Μια μπλάντ⁷ τρί, λίγου κλικί⁸ κι λίγου μπιτσιβίσι⁹ απου ψες». Σειόταν ο διάδρομος απ' τα χάχανα, κι ο επιστάτης θυμωμένος μας φώναζε «άντε βρε παλιοπαιδα! Αφήστε το παιδί στην ησυχία του!»

Εκείνα τα χρόνια είχε πρωτοέρθει η μόδα με τα περιστέρια στο χωριό μας. Σε κάθε σπίτι ξεφύτρωνε κι ένα κουμάσι. Στις αυλές, στις ταρατσες, στα μπαλκόνια! Γούτοι¹⁰, βούτες¹¹, ασμάνια¹² και κοκκινολαίμικα. Κάθε πρωί, πριν το μάθημα, μαλώναμε για τα περιστέρια. «Εσύ μου τα "κατέβασες"! Εσύ τα μπέρδεψες με τα δικά μου και μου τα πήρες! Τα δικά μου πάνε ψηλότερα!...» και άλλα τέτοια περίεργα πράγματα. Βέβαια τα περιστέρια δεν ήταν ένα χόμπι μόνο των παιδιών. Εξίσου και οι μεγάλοι μάλωναν γι' αυτά, ενώ ακόμα και ο δάσκαλος είχε τη δική του συλλογή! Η Κώτσου όμως δεν ενδιαφερόταν καθόλου. Οι δύσκολες εργασίες της στάνης δεν του άφηναν χρόνο για τέτοιες ασχολίες. Με το που σχολούσε έτρεχε στα ζώα. Βοηθούσε τον πατέρα του να τα μαζέψουν μέσα, καθάριζε τη στάνη, τάιζε τα σκυλιά, άρμεγε όσα πρόβατα δεν πρόφτανε ν' αρμέξει η μάνα του το πρωί. Χώρια τις περιόδους που είχαν τα κουρέματα ή τα σφαξίματα.

Από τον προπάππου του ακόμα είχαν πολλά «κεφάλια», γιατί εκείνος ήταν ο μεγαλύτερος τσέλιγκας της περιοχής. Νοίκιαζε εκτάσεις από τα τελευταία εναπομείναντα τσιφλίκια της Μακεδονίας, πριν την απευθέρωση του 1913 και τα χρησιμοποιούσε για βοσκοτόπια. Μετά το 1922 όμως, που μοίρασαν τα τσιφλίκια στους πρόσφυγες, αναγκαστικά διαλύθηκαν και τα μεγάλα κοπάδια. Τότε οι παππούδες του Κώστα πτότησαν τη νομαδική ζωή και εγκαταστάθηκαν μόνιμα έξω απ' το χωριό μας. Με τα ζώα είχαν μάθει να δουλεύουν μια ζωή και το ίδιο επάγγελμα θα συνέχιζε και ο Κώστας. Ασχέτως που η μάνα του λυπόταν το μοναχοπαιδί της και είχε κρυφή ελπίδα να γλιτώσει από κει πέρα...

****

Πέρασε ένας ολόκληρος χρόνος χωρίς να το καταλάβουμε.

Τελειώναμε επιτέλους την έκτη τάξη και οι περισσότεροι από εμάς θα πηγαίναμε τον Σεπτέμβρη στο εξατάξιο Γυμνάσιο. Μυαλό όμως δεν βάζαμε! Η Κώτσου ήταν η μόνιμη ψυχωγιά μας! Κι εκείνος όλο και αγρίευε! Όλο και γυάλιζε το μάτι του! Και φυσικά με το δίκιο του. Ποιος κάθισε ποτέ να μιλήσει μαζί του για κάποιο σοβαρό θέμα; Ποιος του στάθηκε σαν πραγματικός συμμαθητής και φίλος; Ποιος κατάλαβε τις δυσκολίες της δικής του ζωής;

Είχε μπει ο Ιούνης και πλησίαζε το τέλος της σχολικής χρονιάς. Από τη μια πλέαμε σε πελαγή ευτυχίας, αλλά από την άλλη ξέραμε πως ερχότανε πάλι ένα σκληρό καλοκαίρι. Σχεδόν όλοι είχαμε γονείς αγρότες και γνωρίζαμε καλά τι συνεπαγόταν αυτό! Μπορεί να γλιτώναμε τα χειμωνιάτικα κλαδέματα και ραντίσματα, αλλά το καλοκαίρι βγάλαμε τελείως απ' το πρόσωπο την παιδική μας μάσκα και γινόμασταν ισότιμοι εργάτες... Μεγάλος ο κάμπος του Ρουμπλουκιού¹³. Καπνά, μπαμπάκια, καλαμπόκια, αλλά κυρίως ροδάκινα! Χιλιάδες ροδακινιές παντού! Ότι ποικιλία ήθελες! Λευκόσαρκα, νεκταρίνια, έβερετ, ρεντ χάβερν, συμπίρινα... Είχαμε φτάσει στο σημείο να μην θέλουμε ούτε να τα βλέπουμε! Και το μάζεμα; Σκέτη κόλαση! Ειδικά όταν μαζεύαμε ποικιλίες με χνουδί. Η φαγούρα έκανε τους λαίμους μας κόκκινους σαν τη φωτιά!

Εκείνο το απόγευμα της Παρασκευής πήγα σ' ένα φίλο μου να πετάξουμε τα περιστέρια του. Οι πρώτες βόλτες τους στον ουρανό ήταν υπέροχες. Κι εκεί που όλα πήγαιναν κατ' ευχήν ξαφνικά το σμήνος λοξοδρόμησε και άρχισε ν' απομακρύνεται! Ο Νίκος, που τα είχε πολύ καλά εκπαιδευμένα, δεν πίστευε στα μάτια του! Όλα κατευθύνονταν προς το ποτάμι μας, τον Κρασπούλη, που βρισκόταν λίγο έξω απ' το χωριό. Περιμέναμε λίγο μήπως γυρίσουν, αλλά μάταια... Ανήσυχτοι αρχίσαμε να τρέχουμε προς τα εκεί. Στο δρόμο μας βρήκαμε κι άλλον συμμαθητή μας, τον Θωμά, που έψαχνε κι αυτός τα περιστέρια του! Παρακάτω κι ο Διονύσης κι ο Θανάσης κι ο Παντελής... Όλοι είχαν πάθει τα ίδια! Αφού γίναμε ολόκληρο τσούρμιο τραβήξαμε όλοι μαζί για το ποτάμι, κρατώντας στα χέρια μας και τις καλαμιές που χρησιμοποιούσαμε για το «πέταγμα». Όταν όμως φτάσαμε εκεί, το θέαμα ήταν αποκρουστικό!

Δεκάδες περιστέρια κείτονταν νεκρά και στις δυο όχθες του Κρασπούλη. Κάποια άλλα επέπλεαν στο νερό ανήμπορα ν' αντιδράσουν και κάποια άλλα

ακόμα ψυχορραγούσαν. Ένα παιδί, απ' τον Θρακιώτικο μαχαλά του χωριού μας έτρεξε να φωνάξει τον θείο του που ήταν κτηνίατρος. Όταν μετά από λίγη ώρα έφτασε κι αυτός στη «σκηνή του εγκλήματος» μας είτε να μην αγγίξουμε τίποτα. Πήγε κοντά στα περιστέρια και άρχισε να τα εξετάζει προσεκτικά. Μόλις τελείωσε την ερευνά του, μας είτε πως μάλλον κάποιοι είχαν δηλητηριάσει τα περιστέρια μας! Βρήκε διάσπαρτα σπυριά καλαμποκιού ποτισμένα με θειάφι και ένα φυτοφάρμακο που χρησιμοποιούσαμε για τα ζιζάνια στα χωράφια.

Είχαμε μείνει αρκετή ώρα εκεί αποσβολωμένοι να κοιτάμε τα έρμα τα πουλιά και κάποιοι τελικά άρχισαν να τα μαζεύουν με ένα παλιό γάντι για να τα θάψουν. Ο κτηνίατρος είχε φύγει από ώρα αφού πρώτα μας συμβούλεψε τι έπρεπε να κάνουμε για να μην έρθουμε σ' επαφή με το φαρμάκι. Όσο σουρούπωνε άρχισαν κι άλλα παιδιά να έρχονται από το χωριό για να δούνε τι είχε συμβεί. Κάποια στιγμή όμως είδαμε ένα συμμαθητή μας να τρέχει προς τα εμάς φωνάζοντας και κουνώντας τα χέρια!

- Το ξέρω, το ξέρω ποιος το 'κανε!

- Μα τι λες, βρε αθεόφοβε! Σου βγήκε η γλώσσα απ' το τρέξιμο!

- Τον είδα σας λέω, τον είδα!
- Ποιος ήταν;
- Ο Κώστας ο Παρσός!
- Ποιος Κώστας βρε; Η Κώτσου;

- Ναι σας λέω! Πριν κανένα δίωρο πέρασε από εδώ με το κοπάδι κρατώντας μια περίεργη σακούλα στα χέρια του!

- Και μετά που πήγε; Τον είδες;

- Τράβηξε προς το Κονάκι¹⁴, στην αλάνα που κάνουν τ' αναστενάρια¹⁵!

- Μα βρε παιδιά αυτός είναι άκακος!

- Ναι αλλά τελευταία όλους μας κοιτάζει με μισό μάτι! Σίγουρα αυτός φαρμάκωσε τα περιστέρια μας!

Ευθύς όλοι μαζί τρέξαμε προς τα εκεί για να βρούμε τον ένοχο. Μόλις φτάσαμε είδαμε τον Κώστα να προσπαθεί να μαζέψει τα πρόβατα γιατί είχε ήδη αργήσει. Με μια αιφνιδιαστική επίθεση και γεμάτοι νεύρα και νεανική ορμή, τον περικυκλώσαμε! Αυτός, μόλις μας είδε, σάστισε!

-Τι θέλεις πάλι, να σας πάρω διάουλους; Φευγάσι απόου 'δώ!

Κι εμείς αλλόφρονες φωνάζαμε «τα περιστέρια μας, ρε! Γιατί τα σκότωσες, ρε; Τι σου 'φταιξαν, βρε παλιοσομπάνε, τα καημένα;» Και όλο τον πλη-

σιάζαμε απειλητικά, ενώ αυτός πήγαινε προς τα πίσω... Είχαμε μαζευτεί σίγουρα καμιά δεκαριά άτομα γύρω του, έτοιμοι να του επιτεθούμε, μα αυτός επέμενε πως δεν καταλάβαινε τίποτα!

- Φευγάσι ρε! Φευγάσι ρε! Φευγάσι ρε! Φευγάσι ρε!

- Ποιόν θα δείς βρε; φώναξε ο γιγαντώσμως Θωμάς!

- Ισένα ρε! Ισένα θα σπάσου τα τσαούλια!¹⁶ Φύγι κι μη μιλαμανίζεις!¹⁷

- Άιντε, ρε ντρούσα!¹⁸ να σε δούμε!

Όλοι περιμέναμε το σύνθημα να ορμήσουμε! Και τελικά αυτό εδόθη, όταν πρώτος ο Θωμάς τον χτύπησε με ένα ξύλο στην πλάτη. Πονώντας ο Κώστας έκανε προς τα πίσω βγάζοντας κάτι από την τσέπη του. Ξάφνου τον είδαμε να ανοίγει ένα μικρό σουγιά, που τον είχε για να περνάει την ώρα του σκαλίζοντας κανένα ξύλο όταν βοσκούσε.

- Όποιος μι ξαναχτυπήθ' θα τον μπουρλιάξω!¹⁹ Ακούτι; Θα τ' βγάλω έξω τα λιάκατα!²⁰

Εμείς όμως ήμασταν πολύ «μάνγκες» για να δεχόμασταν απειλές από έναν «αγρόικο»! Όλοι μαζί χιμήξαμε κατά πάνω του και αρχίσαμε να τον χτυπάμε με ότι είχαμε στα χέρια μας! Ο Κώστας πάλευε σαν αγρίμι και πράγματι τραυμάτισε ελαφρώς μερικούς από εμάς. Όμως μέσα στην αναμπεμπούλα κάποιος τον χτύπησε δυνατά με μια πέτρα στο κεφάλι και τον σώριασε κάτω! Μάτια έτρεξαν κάποιοι χωριανοί που περνούσαν με το τρακτέρ τους από κοντά και είχαν δει τη συμπλοκή. Το κακό είχε γίνει! Ο άμοιρος Κώστας, στο δρόμο για το σπίτι του γιατρού ξεψύχησε...

****

Ήταν αρκετά τρία χρόνια στο Αναμορφωτήριο της Θεσσαλονίκης για να εμπεδώσουμε τι είχαμε κάνει. Και εκεί ήμασταν εμείς τα χωριατόπαιδα που κορόιδευαν οι άλλοι. Πληρωνόμασταν με το ίδιο ακριβώς νόμισμα... Αλλά ήταν πολύ αργά για δάκρυα. Με το έγκλημα που κάναμε τότε είχαμε στιγματίσει οριστικά και αμετάκλητα τη ζωή μας. Πάντα κουβαλούσαμε το βάρος στην καρδιά μας που στερήσαμε από τον Κώστα το δικαίωμα να χαρεί τα νιάτα του, να παντρευτεί, να κάνει τη δική του οικογένεια... Είχαμε μάθει βέβαια πως τα περιστέρια τα είχε φαρμακώσει κάποιος άλλος γιατί του γέμιζαν την αυλή με κουτσουλιές... Όμως ο Κώστας ή η Κώτσου, με τα περίεργα λόγια και τις αστείες εκφράσεις έμεινε για πάντα ριζωμένος στη μνήμη μας. Να μας θυμίζει πως ότι είναι γραφικό δεν είναι απαραίτητα και κακό...

Μέσα στο Αναμορφωτήριο ερχόταν συχνά ένας παπάς και μας εξομολογούσε. Ένα απόγευμα του είπα, πως κάθε φορά που ξάπλωνα να κοιμηθώ, έχοντας στο μυαλό μου τα τραγικά εκείνα γεγονότα, άκουγα στο μυαλό μου κουδούνια! Πεταγόμενοι απ' το κρεβάτι μου και κοιτούσα δεξιά αριστερά, αλλά τίποτα! Μα ο καλοσυνάτος ιερέας με καθυσάχαξε και μου έλεγε να μη φοβάμαι. Ήταν του Κώστα η ψυχή, έλεγε, που τριγυρούσε με το κοπάδι του στη συνείδηση μου... «Πάντα θ' ακούς τα κουδούνια, τέκνο

(Συνέχεια στη σελίδα 5)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ ΜΙΚΡΟ ΠΟΡΤΡΑΙΤΟ

Θα μπορούσε να τον χαρακτηρίσει κανείς με δυό λόγια: Ο προσίτος και ο άκαμπτος αγωνιστής. Πράγματι με την πρώτη επαφή σου δημιουργούσε ένα βάθος εμπιστοσύνης, ένα είδος προσωπικής σαγήνης και άθελα προσαρμόζοσαν στο πνευματικό του περιβάλλον, πάνω στα τόσα ενδιαφέροντα που ξεχώριζαν στους ποικίλους ορίζοντες του, που ξεκινούσαν από τα τοπικά προβλήματα ως την ιστορική έρευνα και έφταναν ως την άμεση οργάνωση και την συλλογική δραστηριότητα.

Γεννημένος οραματιστής, ξεπήδουσε ως ταγός και οδηγητής του συνόλου για την άμεση επιτυχία του στόχου, τον οποίο τροχοδρομούσε άμεσα, ευσύνοπτα και με καταπληκτική ευχέρεια. Αδάμαστη μόνη -είδος, πάθους- η μέριμνά του, για τη λύση των προβλημάτων του συνόλου. Μειλίχιος πάντοτε και συγκρατημένος από πεποίθηση, διοχέτευε στο συνομιλητή του πείθοντας τον, τη βεβαιότητα και την αισιοδοξία της επιτυχίας. Τολμηρός στο έπακρο, καίτοι εκ πρώτης όψεως τούτο δεν φαινόταν, αλλά υπολάνθανε άβυσσος και το διαπίστωνε κανένας αργότερα μαζί με τα αποτελέσματα.

Στην αρχή μόνος, πρωτοτυπώντας με μόνο όπλο του την απέραντη πίστη του, ξεκίνησε την συνένωση σε Ομοσπονδία όλων των Τοπικών Συλλόγων της Παρνασσίδας, για να επεκταθεί σιγά-σιγά και σ' ολόκληρη τη Φωκίδα. Τα εμπόδια άπειρα, που έφταναν ως την άρνηση. Ακάματος και με σθένος απροσμέτρητο, ποτέ δεν τα έβαλε κάτω, ώσπου η επίστεψη των προσπαθειών του ήτο γεγονός.

Το οργανωτικό του δαιμόνιο τον ωθούσε στη συγκρότηση Συνεδρίων της Ομοσπονδίας κάθε χρονιά και σε μια διαφορετική Κοινότητα σε ένα διαφορετικό Τοπικό Δημοτικό Διαμέρισμα. Κι εδώ μεσουρανούσε με τα προπεμπόμενα προγράμματά του που -ας το ειπούμε- αξιοζήλευτα είχαν την πληρότητα της εμπειρίας του.

Πάντοτε ο εισαγωγικός του λόγος σ' αυτά, ήταν μεστός και καιρίος. Στο τέλος του καθενός Συνεδρίου συντασσόταν το σχετικό υπόμνημα-πόρισμα, που απευθυνόταν αρμοδίως

στη Διοίκηση. Για την αδυναμία της πραγματώσεώς του δεν έφταζε ποτέ εκείνος ή το Συνέδριο, αλλά η μόνιμη αβελτηρία της Διοικήσεως. Δεν έμεινε όμως έως εδώ. Λάτρης της ιστορικής έρευνας με το πάθος του μεμνημένου μύστου, κυριολεκτικά ανασκόλησε συγγραφείς, μνημεία και παράδοση, για να ολοκληρώσει την ερευνά του γύρω από την ιστορία της Δρυόπης που κατά τα πορίσματα του, έκειτο -όπως θα έλεγαν και οι αρχαίοι- στο χώρο της σημερινής ιδιαίτερας πατρίδας του, το Οινόχωρι. Κύημα όλης αυτής της προσπάθειας ήτο το σχετικό ιστορικό πόνημά του. Αυτή του όμως η ουσιαστική ιστορική προσέγγιση, τον ώθησε -όπως συμβαίνει πάντα, το ένα φέρνει το άλλο- να πρωτοστατήσει στην ίδρυση της «Εταιρείας Δωρικών και Δρυοπικών Μελετών».

Κι εδώ υπήρξε όχι μόνο ο δημιουργός, αλλά και ο παρά πέρα εδραιωτής και ο οργανωτής της εμφανίσεως και της δράσεως της Εταιρείας αυτής. Οργάνωσε στο Πολιτιστικό Κέντρο Γραβιάς Συνέδριο για την επιστημονική εμφάνιση της με πολύ μεγάλη επιτυχία, καθώς επίσης και Συνέδριο στο Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών, όπου στην κατάμεστη από κόσμο μεγάλη αίθουσα του, η Εταιρεία ανεκήρυξε επίτιμο μέλος της τον Γάλλο Καθηγητή της Ιστορίας Ντενίς Ρούσσε, ο οποίος έχει γράψει εκτενή Μονογραφία για τη Δωρική Τετράπολη και του απένειμε μάλιστα για το έργο του αυτό και τιμητική πλακέτα.

Στην ακμή της δημιουργίας του όμως, όταν μάλιστα ακούρατος είχε ξεκινήσει νέα προσπάθεια για την διενέργεια ανασκαφών στους χώρους της Δωρικής Τετράπολης, η μοίρα δεν θέλησε να τον αφήσει να ολοκληρώσει και να την φέρει σε πέρας -όπως έγινε με όλες τις άλλες προσπάθειες του- και την αναληφθείσα αυτή με τόσο μεγάλο ζήλο τελευταία δραστηριότητα του και σαν από φθόνο, τον αφήρησε από κοντά μας τελείως απρόσμενα και έκτακτα. Έτσι ο Τόπος μας πραγματικά μένει απορφανεμένος από τον εμπνευστή, τον δημιουργό και τον πρωτοουργό του. X_

«ΤΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΑ»

(Συνέχεια από τη σελίδα 4)
μου! Για να μην λοξοδρομήσεις ποτέ ξανά... Κι έπειτα ο ήχος θα χάνεται, ώσπου να χρειαστεί να ξαναέρθει... Φύλαξε τη μετάνοια στην καρδιά σου και προχώρα. Κάποτε η ψυχούλα του θα αγαλλιάσει...»

***

Σαν επέστρεψα στο χωριό μου μετά από χρόνια όλα είχαν αλλάξει. Μου είπαν πως οι γονείς του Κώστα είχαν πάει ένα ορφανό για παραπαίδι και έφυγαν από εκεί μόνιμα για τα ορεινά του Βερμίου. Οι περισσότεροι από εμάς δεν έφτιαξαν περισσότερες ποτέ ξανά... Το «σύμβολο της ειρήνης» είχε λάβει πλέον άλλη διάσταση και νόημα. Είχε γίνει η σφραγίδα της απανθρωπιάς μας... Μα σαν τα κοιτούσα στον ουρανό πίστευα πως κάπου εκεί πέρα θα είναι κι η Κώτσος! Κάπου εκεί ψηλά θα «φουκαλνούσε»²¹, όπως έλεγε, τις αυλές του Θεού...

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ

1 Λιβακώθηκα: (Ιδιωμ.), ζεστάθηκα, από τον ζεστό άνεμο «Λίβα».

2 Γκιζεράω: (Ιδιωμ.), τριγυρνάω, κάνω βόλτες.

3 Γκόλιαθος: (Ιδιωμ.), γυμνός

4 Γκαγκάνι: (Ιδιωμ.), γαϊδουράγκαθο ή γενικά το αγκάθι

5 Λιγκαθέτσια: Ιδιωματική ονομασία κάποιων αγριόχορτων.

6 Λαμώνω: (Ιδιωμ.), κολλάω στις λάσπες, βουλιάζω.

7 Μπλάννα: (Ιδιωμ.), κομμάτι (τυρί), καλουπωμένα

8 Κλίκι: Είδος στριφτής πίτας, που τοποθετείται στο ταψί κυκλικά σε μορφή σπείρας.

9 Μπιτσιβίσια: Παραδοσιακό φαγητό με σπανάκι κι εντόσθια στο φούρνο.

10 Γούτσος: Το δυνατό αρσενικό περιστέρι.

11 Βούτα: Είδος περιστεριού που πετάει κατακόρυφα.

12 Ασμάνι: Το απλό περιστέρι.

13 Ρουμπλούκι ή Ρουμλούκι: Τούρκικη ονομασία που σημαί-

νει Ρωμαϊκό χωριό. Οριοθετεί τον εύφορο κάμπο της Ημαθίας από τους ορεινούς όγκους της Βεργίνας ως την παλιά λίμνη των Γιαννιτσών.

14 Κονάκι: Κτίριο όπου συγκεντρώνονται οι Θρακιώτες πρόσφυγες και έχουν τοποθετημένη την ιερή εικόνα του Αγίου Κωνσταντίνου και Ελένης, την οποία χρησιμοποιούν κατά την πυροβολία.

15 Αναστενάρια: Έθιμο κατά το οποίο ανάβεται μεγάλη φωτιά κάθε 21 Μαΐου και Θρακιώτες στην καταγωγή χορεύουν πάνω στα κάρβουνα.

16 Τσαούλια: (Ιδιωμ.), το σαγόνι μαζί με την οδοντοστοιχία.

17 Λαμανίζω: (Ιδιωμ.), ενοχλώ, πειράζω, βασανίζω

18 Ντρούτσας: (Ιδιωμ.), φοβητσιάρης, δειλός.

19 Μπουρλιάζω: (Ιδιωμ.), καρφώνω, σφάζω, σουβλιάζω.

20 Λιάκκατα: (Ιδιωμ.), εντόσθια, έντερα.

21 Φουκαλνώ: (Ιδιωμ.), σκουπίζω.

Η ιστορία του χωριού μας σαν παραμύθι Μαγική Τράπουλα και Τοπική Ιστορία

Σε μια από τις συνεδριάσεις του Συμβουλίου του Συλλόγου μας, ο Δημήτρης Χαλατσάς αφηγήθηκε την ιστορία της μεταφοράς του χωριού από το βουνό στη σημερινή του θέση. Τότε έπεσε η ιδέα, τις ημέρες του Πάσχα να πούμε αυτή την ιστορία στα παιδιά των Καστελλιών και των Καστελλιωτών.

Το σχέδιο μας είναι να τη διηγηθεί στα παιδιά ο Δ. Χαλατσάς. Στη συνέχεια ο Κώστας Στοφόρος, δημιουργός της Μαγικής Τράπουλας, θα φτιάξει μαζί με τα παιδιά την ιστορία του χωριού μας σαν παραμύθι!

Τι είναι η Μαγική Τράπουλα

Η μαγική τράπουλα βασίζεται στις λεγόμενες «λειτουργίες» των παραμυθιών. Οι λειτουργίες αυτές, σύμφωνα με έναν από τους σημαντικότερους μελετητές του παραμυθιού, τον ρώσο Βλαντιμίρ Προπ, ο οποίος

έχουν μέσα τους...

Οδηγίες χρήσεως:

-Η Μαγική Τράπουλα μπορεί να παιχτεί από όλες τις ηλικίες.

-Για τα παιδιά που δεν ξέρουν ακόμη να διαβάζουν θα χρειαστεί η βοήθεια της μαμάς και του μπαμπά

-Για τους ενήλικες που δεν έχουν φαντασία τα πράγματα είναι απείρως δυσκολότερα!

Οι υπόλοιποι μπορούν:

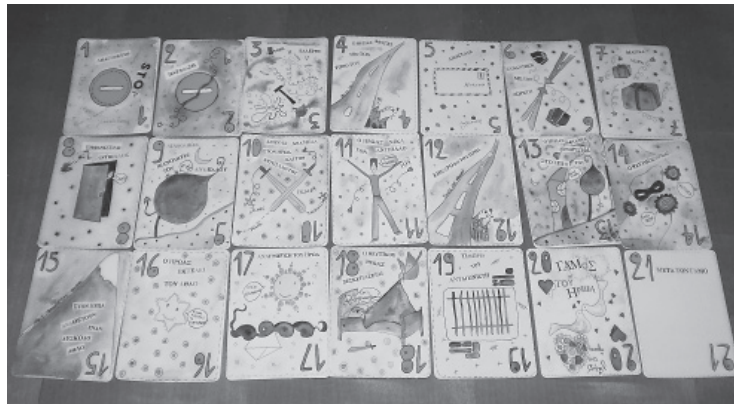
-Να φτιάξουν το δικό τους παραμύθι ακολουθώντας πιστά τη σειρά των τραπουλόχαρτων

-Να ανακατέψουν τα τραπουλόχαρτα και να δημιουργήσουν την πιο αναπάντεχη ιστορία.

-Να μοιράσουν τα τραπουλόχαρτα μεταξύ τους και να φτιάξουν ένα παραμύθι όλοι μαζί

-Να τραβήξουν ένα τραπουλόχαρτο στην τύχη κι από αυτό να φτιάξουν μια ιστορία

-Να μοιραστούν τα τραπουλό-

προσδιόρισε ότι είναι 31 στον αριθμό, υπάρχουν, πάνω-κάτω, σε όλα τα παραμύθια. Ο Τζιάνι Ροντάρι τις περιόρισε σε 21 και πρότεινε τη δημιουργία μιας τράπουλας.

Αυτή η τράπουλα προσαρμόστηκε από τον συγγραφέα και δημοσιογράφο Κώστα Στοφόρος και εικονογραφήθηκε από τη ζωγράφο Στεφάνια Βελδεμίρη.

Ο Ροντάρι λέει πως οι «λειτουργίες» είναι για το παραμύθι ότι οι νότες για τη μουσική. Όπως με τις 12 νότες μπορείς να φτιάξεις αναρίθμητες μελωδίες, έτσι και με τις «λειτουργίες» μπορείς να φτιάξεις αναρίθμητα παραμύθια...

Γιατί όμως να χρησιμοποιήσουμε ειδικά αυτή την τράπουλα κι όχι άλλες «τράπουλες» της φαντασίας, ή ένα σύνολο εικόνων που διαλέξαμε στην τύχη, ή μια σειρά από λέξεις του λεξικού;

«Μου φαίνεται πως είναι φανερό», απαντά ο Ροντάρι. «Κάθε χαρτί της τράπουλας δεν αντιπροσωπεύει μόνο τον εαυτό του, αλλά μια πλήρη «τομή» του κόσμου των παραμυθιών, ένα φτεροκόπημα φανταστικών απόπλων, για παιδιά που έχουν κάπως εξοικειωθεί με τα παραμύθια, τη γλώσσα τους, τα θέματά τους... Οι «λειτουργίες» των παραμυθιών, κατά κάποιο τρόπο, βοηθούν το παιδί να γνωρίσει τον εαυτό του. Και είναι στη διάθεσή μας, έτοιμες, εγκυρότατες, εύκολες στη χρήση: θα μου φαινόταν άσκοπο σπατάλη να τις απορρίψουμε...»

Η Μαγική Τράπουλα, είναι ένα ακόμη μονοπάτι για να ταξιδέψει η φαντασία των παιδιών, αλλά και των... «μεγάλων» ώστε να βρουν και πάλι το παιδί που

χαρτα κι ο καθένας να αφηγηθεί ένα διαφορετικό παραμύθι

Μαθαίνοντας την τοπική ιστορία

Η Μαγική Τράπουλα μπορεί να χρησιμοποιηθεί με την καθοδήγηση των ενηλίκων ώστε τα παιδιά να αποκτήσουν βιωματική γνώση για συγκεκριμένα θέματα. Ήδη έχει χρησιμοποιηθεί με επιτυχία στη δημιουργία παραμυθιών από τα ίδια τα παιδιά με σκοπό την εξοικείωση τους με τους κανόνες της σωστής διατροφής.

Επίσης έχουν δημιουργηθεί παραμύθια για τη ζωοφιλία, τους φόβους των παιδιών κ.α.

Ένα νέο πεδίο όπου σημειώνεται ήδη επιτυχία είναι η γνωριμία των παιδιών με λογοτεχνικά κείμενα, θεατρικά έργα, αλλά και την τοπική ιστορία.

Με τη βοήθεια της Μαγικής Τράπουλας δημιουργήθηκαν παραμύθια με αφορμή π.χ. τη σκηνή της Οδύσσειας, όπου το πιστό σκυλί ο Άργος αναγνωρίζει τον Οδυσσέα και μετά ξεψυχά. Αντίστοιχη εργασία έγινε και πάνω στο ποίημα του Ζαχαρία Παπαντωνίου «Απολογία στα ζώα».

Με έμπνευση τα μνημεία-σύμβολα Αθίνας και Θεσσαλονίκης (Λευκό Πύργο και Ακρόπολη) δημιουργήθηκε το παραμύθι «Περιπέτεια στον Παρελθώνα».

Με αφορμή τους Αχαρνές του Αριστοφάνη δημιουργήθηκε το παραμύθι «Αχαρνές 2012» που συνδέει την αρχαία ιστορία με τη σημερινή εποχή, με επίκεντρο τις Αχαρνές.

Η μέθοδος που ακολουθείται είναι η εξής:

Αφηγούμαστε την ιστορία της περιοχής -στην περίπτωση μας (Συνέχεια στη σελίδα 8)

ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΛΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΠΟΔΗ

Καθώς η στήλη είναι η πρώτη για το 2012, λέω να κάνουμε ποδαρικό με το δεξί και να αρχίσουμε από ένα πολύ καλό νέο. Ελπίζω την ώρα που θα διαβάσετε αυτές τις γραμμές να έχει ήδη ανοίξει και πάλι το... πολυκατάστημα του «Θύμιου» στο χωριό μας!

Στις γιορτές που βρέθηκαν στο χωριό είχα τη χαρά να γνωρίσω τη Μαρία Σπασοπούλου, μια νέα κοπέλα, με καταγωγή από την Κάτω Κάνιανη που αποφάσισε να εγκαταλείψει το «κλεινόν άστυ» και να κάνει πράξη την «Επιστροφή στο χωριό». Η Μαρία λοιπόν θα είναι ο άνθρωπος που θα μας καλωσορίζει πια στο μαγαζί της πλατείας. Έχει πολλά σχέδια και είναι έτοιμη για δράση. Αξίζει να τη στηρίξουμε με κάθε τρόπο. Εννοείται πως θα ψωνίζουμε μόνον από εκεί!

Ελπίζουμε το παράδειγμα να ακολουθήσουν και άλλοι νέοι άνθρωποι. Όλοι εμείς, Καστελλιώτες του χωριού και της πόλης πρέπει να τους δείξουμε πως αξίζει τον κόπο...

Η εκκλησία του Νεκροταφείου

Θαυμάσια δουλειά ανακαίνισης γίνεται στην παλιά εκκλησία του Νεκροταφείου. Είναι άξιοι συγχαρητηρίων όλοι όσοι εμπλέκονται στην ανάδειξη των μνημείων και του πολιτισμού του χωριού μας, όπως ο παπά –Κώστας. Μακάρι να δούμε να γίνεται η ίδια σοβαρή δουλειά και στον Παλιό Μύλο, που δυστυχώς έχει εγκαταλειφθεί την τύχη του. Με θλίψη τον επισκέφθηκα ακόμη μια φορά και είδα τη στέγη πεσμένη και τα όσα υπάρχουν μέσα (μολύπια κλπ) να καταστρέφονται.

Το κάστρο

Την ίδια θλίψη ένιωσα πηγαίνοντας με φίλους συντηρητές αρχαιοτήτων, λίγο πιο πάνω από το Νεκροταφείο στα ερείπια του αρχαίου Κάστρου. Δεν χρειάστηκε να τους πω τίποτε, καθώς έχοντας εμπειρία και από ανασκαφές κατάλαβαν αμέσως την σπουδαιότητα του μνημείου και έμειναν άφωνοι όταν τους εξήγησα πως κανείς δεν έχει κάνει ανασκαφές εδώ στο χωριό μας. Μου έδειξαν διάφορα σημεία και μου εξήγησαν πως λογικά στην περιοχή αυτή πρέπει να υπήρχε κάποιο ανάκτορο. Θα το μάθουμε άραγε ποτέ;

Ακόμη μεγαλύτερη εντύπωση τους έκανε πως δεν υπάρχει ούτε μια ταμπέλα που να επισημαίνει ότι βρισκόμαστε σε ιστορικό τόπο... Λίγες μέρες αργότερα, ανεβαινώντας στο Οινόχωρι, διαπίστωση πως εκεί υπάρχει ταμπέλα που αναφέρει ότι στο σημείο εκείνο βρίσκεται «Αρχαία Οχύρωση». Μπορεί κάποιος να μας εξηγήσει γιατί δεν υπάρχουν τέτοιες ταμπέλες και στο χωριό μας;

Ιστορικός περίπατος στα Καστέλλια...

Η αλήθεια είναι πως όταν περπατάς στο χωριό διαπιστώνεις πως οι περισσότεροι επισκέπτες αρκούνται στο καφενείο ή στο φαγοπότι στο σπίτι. Σπανίως βλέπεις κάποιον να κάνει περίπατο και να απολαμβάνει την ομορφιά του τόπου... Ο υπογράφων αντίθετος με το που φτάνει

στο χωριό δεν σταματάει να τριγυρνάει. Κι έτσι, περπατώντας σου έρχονται ιδέες, μάλλον καλές φρεσκαρισμένες από το αεράκι της Γκιώνας.

Να λοιπόν μια ιδέα: Με σημείο εκκίνησης το σχολείο, όπου θα λειτουργεί μόνιμη έκθεση φωτογραφίας, αλλά και όπου θα μπορεί κανείς να ενημερωθεί για τον τόπο και την ιστορία του, με έναν ξεναγό ή και μόνοι, οι επισκέπτες του χωριού μας θα μπορούν να κατηφορίσουν στο ποτάμι και αν πάρουν το μονοπάτι που οδηγεί στην παλιά γέφυρα και στο «Μύλο του Γιατρού». Εκεί στο Μύλο θα λειτουργεί θεματικό μουσείο για τους νερόμυλους αλλά και την Εθνική Αντίσταση. Αφού ξεναγηθούν οι επισκέπτες θα ανηφορίζουν στη Βυζαντινή Εκκλησία του Νεκροταφείου και κατόπιν στα ερείπια του Αρχαίου Κάστρου, όπου θα ενημερώνονται για τη Δωρική Τετράπολη. Τέλος θα επιστρέφουν στο χωριό για να αγοράσουν παραδοσιακά προϊόντα από Το Σύλλογο Γυναίκων και να απολαύσουν παραδοσιακές γεύσεις στις ταβέρνες και τα μεζεδοπωλεία του χωριού. Σας φαίνεται ουτοπικό; Εμένα όχι, αν συνεργαστούν οι φορείς και οι σύλλογοι του χωριού μας!

Σκεφτείτε μόνον πόσες θέσεις εργασίας θα δημιουργηθούν –και μάλιστα με σεβασμό στο περιβάλλον (το «πίσασατε» το υπονοούμενο;)

Περιμένοντας στο σταθμό 1...

Η αθλιότητα σε όλο της το μεγαλείο! Αυτό δεν είναι κακό νέο, αλλά κακό παιδί. Φυσικά αναφέρομαι στο Σταθμό του Μπράλου. Παρατηρήσεις, με μια άθλια ταμπέλα όπου τα δρομολόγια είναι γραμμένα με μαρκαδόρο, χωρίς άνθρωπο για αν ρωτήσεις οτιδήποτε, χωρίς καρτοτηλέφωνο, με μια (πρώην) αίθουσα αναμονής γεμάτη σκουπίδια. Εικόνα της Ελλάδας στις αρχές του 2012!

Σα να μη φτάνουν όλα αυτά, δρομολόγια συνεχώς καταργούνται και οι καθυστερήσεις δίνουν και παίρνουν.

Σε αυτό το βρωμερό και παγωμένο μέρος βρέθηκα περιμένοντας το τρένο ανήμερα των Φώτων. Νύχτα βροχερή, παγωνιά και ερημιά. Μαζί μου δυο κοπελίτσες, δυο - τρεις χωριανοί και μια ομάδα είκοσι προσκόπων που είχαν έρθει να περάσουν λίγες μέρες στην περιοχή μας...

Ξαφνικά ακούστηκε μια φωνή από το υπερπέρας: «Το τρένο θα καθυστερήσει είκοσι λεπτά. Κάντε πίσω, έρχεται συρμός με κατεύθυνση Θεσσαλονίκη» Κοιτάξαμε ο ένας τον άλλο. Από πού ακούστηκε η φωνή;

Περπατήσαμε πάνω - κάτω και ανακαλύψαμε ότι προερχόταν από τον επάνω όροφο. Κάποιος (ποιος;) μας ενημέρωσε με αυτό τον πρωτότυπο τρόπο. Τον ξανακούσαμε να φωνάζει «Πίσωωωω!!!» όταν περνούσε το τρένο για το Βορρά.

Όλοι στο μεταξύ παγώναμε και αναρωτιόμασταν τι είναι αυτό που μπορεί να καθυστερήσει ένα τρένο από την Καλαμπάκα (!) σχεδόν μισή ώρα; Βρήκε μήπως... κίνηση στο δρόμο;

Στο τέλος καταφέραμε να ανεβούμε, ψάχνοντας εναγωνίως θέση, αφού κρατήσεις δεν γίνονται! Για την «έξτρα περιποίηση» πλήρως εννιά ευρώ αντί των επτά που πλήρως από Αθήνα κλείνεται εισιτήριο μέσω διαδικτύου. Προκάλεσα και την οργή (!!) του ελεγκτή γιατί δεν είχα χαρτονόμισμα των.. δέκα ευρώ!!! Έλεος!!!

Ο Δήμος Δελφών θα δειήσει να ασχοληθεί με το ζήτημα του τρένου; Ή μήπως δεν τον αφορά;

Περιμένοντας στο σταθμό 2...

Το καλό της αναμονής είναι ότι γνωρίζεις κόσμο! Έπιασα την κουβέντα με τους προσκόπους και έμαθα πως φιλοξενήθηκαν στο Δημοτικό Σχολείο της Παυλιανής. Έμαθαν γι' αυτό μέσω διαδικτύου. Πέρασαν όμορφα και μου μίλησαν με κολακευτικά λόγια για κάποιο είδος νερόμυλου και για τα μονοπάτια που περπατήσαν. Για τα Καστέλλια δεν είχαν ακούσει τίποτα! Εννοείται πως τους ενημέρωσα. Τα παιδιά έδειξαν μεγάλο ενδιαφέρον. Άλλωστε και εκεί που πήγαν φρόντισαν να συγκεντρώσουν πληροφορίες για την ιστορία του τόπου κλπ.

Έμεινα όμως να αναρωτιέμαι γιατί δεν θα μπορούσαμε και στο ανακαινισμένο δικό μας σχολείο να φιλοξενούμε τέτοιες ομάδες παιδιών ή να φροντίσουμε να έχουμε δράσεις στο ποτάμι όπως κάνουν στην Παυλιανή. Όσο για το Νερόμυλο, τα είπαμε ήδη... Και στο βουνό, στον Αϊ Γιώργη η περιοχή προσφέρεται για εκδρομές και κατασκηνώσεις. Μίλησα στους προσκόπους για το πυροφυλάκιο, τη λυκότρυπα, το Χάνι Ζαγγανά και είμαι σίγουρος πως αν τους δινόταν η δυνατότητα θα τους είχαμε και στο χωριό μας...

Αναρωτιέμαι και πάλι για ποιόν λόγο δεν ασχολείται κανείς με τέτοιες δράσεις στη Γκιώνα. Μήπως για να μην ενοχλούνται κάποιες... αγαπήμενες εταιρείες;

Η Γκιώνα που πληγώνουμε

Δεν χρειάζεται να είσαι «ειδικός» ούτε «οικολόγος» για να φριξίσεις με τον απαράδεκτο τρόπο που η S&B μεταχειρίζεται το βουνό και το περιβάλλον. Πρόκειται περί αθλιότητας. Μάλιστα όσο περνά ο καιρός τόσο χειρότερη είναι η κατάσταση. Είναι απορίας άξιο πως τους επιτρέπουν να συνεχίζουν αυτή την απαράδεκτη τακτική. Η πλαγιά του βουνού είναι σαν ξυρισμένη και οι κατολισθήσεις... διαρκείας. Και μόνο από την εικόνα που αντικρίζει κανείς καταλαβαίνει ότι καμιά σοβαρή αποκατάσταση δεν μπορεί

να γίνει.

Θα τους αφήσουμε να μετατρέψουν όλο το βουνό σε «κρανίου τόπο»;

Μια μεγάλη απώλεια...

Η απώλεια, σε αυτούς τους δύσκολους καιρούς, ανθρώπων σαν τον Γεώργιο Πουρνάρα, πρόεδρο τόσο της Εταιρείας Δωρικών και Δρυοτικών Μελετών, όσο και της Ομοσπονδίας των Συλλόγων της Φωκίδας, γίνεται ακόμη πιο μεγάλη. Άνθρωπος της προσφοράς, «έφυγε» αφήνοντας πίσω του σημαντικό έργο... Το βάρος και η ευθύνη είναι να το συνεχίσουμε. Ας κρατήσουμε το σθένος και την ξεκάθαρη θέση του για τα

ζητήματα που αφορούν στην προστασία του περιβάλλοντος και της πολιτιστικής μας κληρονομιάς...

Η μνήμη

Ευτυχώς, σύλλογοι όπως αυτός των Γυναίκων του χωριού μας, κρατάνε άσβεστη τη φλόγα της μνήμης. Για ακόμη μια φορά το Ημερολόγιο είναι ένα απόκτημα για κάθε Καστελλιώτη και φίλο του χωριού μας. Παλιά επαγγελματά, απίστευτες φωτογραφίες, εξαιρετική αισθητική. Τα Ημερολόγια του Συλλόγου είναι φτιαγμένα για να κρατηθούν στις βιβλιοθήκες και στις καρδιές μας, ακόμη κι αφού περάσει η χρονιά τους...

ΚΩΣΤΑΣ ΣΤΟΦΟΡΟΣ

(Όπως με συμβούλεψε συνάδελφος, από σήμερα τα σχόλια είχαν και τιτλάκια. Πολλοί φαίνεται ότι μπερδεύονταν από το ανακάτεμα των σχολίων μεταξύ τους)

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

«...Ας υποθέσουμε πως δεν έχουμε φτάσει από εκατό δρόμους στα όρια της σιγής κι ας τραγουδήσουμε...»

Κώστας Καρυωτάκης, Αισιοδοξία

Θα μου πείτε ωραία αρχή για το 2012! Ένα από τα τελευταία ποιήματα του Καρυωτάκη... Παραμονή Πρωτοχρονιάς κι εγώ βρίσκομαι κάπου μεταξύ Παρνασσού και Γκιώνας, στα ηρωικά Καστέλλια, 190 χιλιόμετρα μακριά από το Χαλάνδρι. Η τηλεόραση παραμένει αισιόδοξα κλειστή, γιατί μόλις ανοίγει εισβάλλει στη σιωπή του βουνού ένα τέρας με δυο πρόσωπα: Το ένα έχει τη μορφή της «ενημέρωσης» και το άλλο της «ψυχαγωγίας». Συναγωνίζονται το ένα το άλλο σε ευτέλεια, κακογουστία, παραπληροφόρηση...

Όμως δεν είναι εκεί το θέμα μου... Αυτές τις μέρες ως... ημιπασχολούμενος και κάρη στις άοκνες προσπάθειες της Τρόικας και των τοπικών αντιπροσώπων της οι οποίοι ανερθηθρίαστα αυτοχαρακτηρίζονται ως «Ελληνική Κυβέρνηση», έχω άφθονο... «ελεύθερο χρόνο». Έτσι λοιπόν απολαμβάνω τη νέα ποιότητα ζωής που μας προσφέρουν, αφού με ένα ποτήρι ντόπιο κρασί στο χέρι και μπροστά στις φλόγες του τζακιού έχω τη δυνατότητα να φιλοσοφώ και να αναπολώ τα περασμένα ως απομεινάρια μιας παλιάς εποχής όπου μπορούσες ακόμη να εργάζεσαι και να αμειβεσαι...

Κατόπιν, στο πλαίσιο του προγράμματος ευεξίας -όπου μαθαίνεις να ζεις με αέρα κοπανιστό το ρίσκο στο περπάτημα κι έτσι γλιτώνω γιατρούς, γυμναστήρια κλπ. Παράλληλα είμαι ιδιαίτερα ευτυχής που έχω κόψει το τσιγάρο και που το χωριό έχει θυθιστεί σε τέτοια παρακαμή ώστε δεν υπάρχει κανένα μαγαζί για να αγοράσεις οτιδήποτε κι έτσι κάνεις απίστευτη οικονομία. Η φύση σου προσφέρει πλούσιοπάροχα διάφορα γκουρμέ προϊόντα: Άγρια χόρτα, μέντα, κρίνα, λίγο μάρθο, άφθονα μανιτάρια (αρκεί να μην υποκαταλείψεις τον μάταιο τούτο κόσμο απογοητευμένος όσους περιμένουν να πάρουν από σένα το 28ο χαράτσι).

Ο φίλος μου ο Νίκος, Χαλανδραίος γέννημα - θρέμμα, έχει εδώ και χρόνια εγκατασταθεί στο χωριό κι έχει σπύσει μια φάρμα. Σκληρή δουλειά και

απαξιωμένη. Σήμερα πάντως τον φέρνει σε κάπως καλύτερη μοίρα. Όμως κι αυτός σκοτεινό το βλέπει το μέλλον. Ούτε πιστεύει πως θα μπορέσουμε να βρούμε λύση παίρνοντας τα βουνά.

Η αλήθεια είναι πως έχουμε χάσει την επαφή μας με τη γη. Τα χέρια μας πέφτουν στο πλάι ανήμπορα. Και σε μια εποχή απίστευτης κρίσης που βλέπεις εικόνες που δεν πίστευες ότι θα δεις ποτέ στην Ελλάδα του 2011, η γη εδώ είναι ακαλλυμένη. Μόλις 2 ώρες από την Αθήνα. Σε χώματα που έτρεφαν γενιές και γενιές. Που η παραγωγή ήταν τέτοια που να μη λιμοκτονούν ούτε σε δύσκολες εποχές...

Περπατώντας, σκέφτομαι. Το χωριό μου είναι μια μικρογραφία της Ελλάδας. Ο Καλλιγράτης του κερ Ραγκούση, έδωσε τη χαριστική βολή. Ο πρόεδρος της κοινότητας μου λέει απογοητευμένος στο άδικο καφενείο πως δεν περισεύει ούτε ένα ευρώ για το χωριό. Οι λάμπες του δρόμου έχουν καεί και δεν υπάρχουν λεφτά για να αντικατασταθούν. Όλα αυτά σε Δήμο που περιλαμβάνει τους Δελφούς, σε ένα νομό με πλούσια κοιτάσματα βωξίτη, σε μια περιοχή απ' όπου προέρχεται όλο το νερό της Αθήνας... Κι όμως είναι από τους φτωχότερους της Ευρώπης. Σας αφήνω να σκεφτείτε πως μπορεί κανείς να το καταφέρει αυτό! Μα είναι πολύ απλό. Με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που κατάφεραν μια χώρα σαν την Ελλάδα, πλούσια από κάθε άποψη, να έχει πάρει έναν κατήφορο χωρίς τέλος...

...Και δεν μελорώ παρά να σκεφτώ όλους αυτούς τους ιθύνοντες που μας έφεραν ως εδώ και καμαρώνουν στοργυλλοκαθισμένοι στα εκατομμύρια που συσώρευαν με χρόνια... ανιδιοτελούς προσφορές στον τόπο. Πώς να μη γυρίσεις μετά στον Καρυωτάκη και στο τελευταίο ποίημά του, την Πρέβεζα;

«Αν τουλάχιστον, μέσα στους ανθρώπους αυτούς, ένας επέθανε από ανδία...

Σιωπηλοί, θλιμμένοι, με σεμνούς τρόπους, θα διασκεδάζαμε όλοι στην κηδεία».

ΚΩΣΤΑΣ ΣΤΟΦΟΡΟΣ

ΟΙ ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΟΙ ΣΤΗΝ ΤΡΙΤΟΒΑΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΕΣ

Ο Προοδευτικός Σύλλογος «Τα Καστέλλια» διοργάνωσε, το απόγευμα της Παρασκευής 17 Φεβρουαρίου 2012, την ετήσια, καθιερωμένη πλέον, εκδήλωση βράβευσης των νέων Καστελλιωτών, εισαγομένων στα Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. της χώρας μας. Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα «Κωστής Παλαμάς» στο Μέγαρο του Πνευματικού Κέντρου Ρουμελιωτών στην Αθήνα. Της βραβεύσεως προηγήθηκε εμπειρισταμένη παρουσίαση των αιτίων (πρωτίστως οικονομικών) της πνευματικής εξέλιξης του χωριού μας από τον κ. Δημήτριο Χαλατσά. Ακολούθησε απονομή τιμητικής διάκρισης στο γηραιότερο των Καστελλιωτών κ. Σεραφείμ Δελμούζο, ο οποίος συμπληρώνει φέτος έναν αιώνα ζωής μεταξύ των συγχωριανών μας. Ο κ. Αθανάσιος Γραμματικός, σκιαγράφησε ένα μικρό πορτραίτο του βραβευθέντος. Κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης έλαβαν το λόγο και τοποθετήθηκαν οι κ. Αλέξανδρος Παπανικολάου, Αθανάσιος Παπανικολάου, Νικόλαος Μοσχολιός κ.ά. Τέλος κόπηκε η πρωτοχρονιάτικη πίτα του συλλόγου και η βραδιά ολοκληρώθηκε με μικρή δεξίωση στο φουαγιέ. Στο επόμενο φύλλο των «Κ.Ν.» θα υπάρξει αναλυτικό ρεπορτάζ καθώς και τα πολλά και πολύ ενδιαφέροντα που ακούστηκαν.

Προς το παρόν περιοριζόμαστε στο να δημοσιεύσουμε κατάλογο των βραβευθέντων Καστελλιωτών. Στο τέλος τέλους οι πραγματικοί πρωταγωνιστές της βραδιάς ήταν τα άξια αυτά Καστελλιώτικα τέκνα.

- 1. Βάρσου Ζωή** του Θεμιστοκλή
Εγγονή της Ζωής Παπαγεωργίου και του Θεμιστοκλή Σκουρτιά
Χημικό Τμήμα Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων
- 2. Βέλλιου Ραλλία** του Γεωργίου και της Ευγενίας
Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών Αθηνών
- 3. Γεωργίου Αργύρης** του Δημητρίου και της Χριστίνας
Εγγονός του Παναγιώτη και της Φρόσως Καρακώστα.
Τμήμα Περιβάλλοντος Πανεπιστήμιο Αιγαίου.
- 4. Γραβιάς Λουκάς** του Ιω-

άννη και της Αιμιλιανής
Τμήμα Μηχανολόγων και Αεροναυπηγών Μηχανικών Πολυτεχνική Σχολή Πανεπιστήμιο Πατρών.

- 5. Ζαμπόγλου Βασίλειος** του Χαρίτωνος και της Μαργαρίτας
Εγγονός της Γαρυφαλλιάς Κουγιανού το γένος Παπανικολάου-Μιλιορδοβασίλη
Τμήμα Πληροφορικής Τ.Ε.Ι. Αθηνών
- 6. Ζεϊνή Ευαγγελία** του Χαλαράμπους
Εγγονή του Νίκου και Ευαγ-

γελίας Ζεϊνή
Τμήμα Ναυτιλίας και Επιχειρηματικών Υπηρεσιών Πανεπιστήμιο Αιγαίου

Δημοσθένη και της Δήμητρας Μουτεβελή
Εγγονή της Ιφιγένειας Αποστολοπούλου και του Ηλία Μουτεβελή
Τμήμα Επικοινωνίας και Μ.Μ.Ε. Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

- 8. Κακάτσιου Ελευθερία Μαρία** του Αποστόλου και της Ζανίν
Κόρη της Ζανίν Γεωργίου Παπανικολάου, δισέγγονη του παπά Παναγιώτη Παπανικολάου
Τμήμα Διεθνών και Ευρωπαϊκών Σπουδών Πανεπιστήμιο Μακεδονίας
- 9. Κarioφύλλη Ευθυμία**
Εγγονή του Ευθυμίου Κ. Τσακάλου

Τμήμα Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας

10. Κουντουρής Γεώργιος του Αντωνίου και της Σωτηρίας
Εγγονός του Ανδρέα Τσακάλου
Σχολή Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο

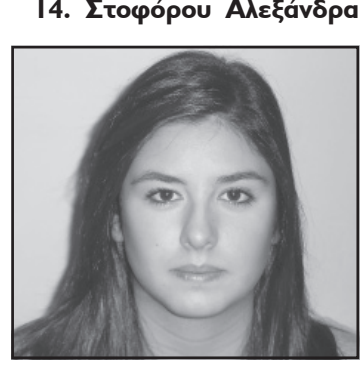

11. Μακρής Ευάγγελος του Ιωάννη και της Βασιλικής
Εγγονός του Στάθη και της Αλεξάνδρας Μακρή.
Σχολή Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο

- 12. Μακρής Ζαχαρίας** του Παναγιώτη
Εγγονός του Ζάχου Μακρή
Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών Πολυτεχνική Σχολή Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης

13. Πιπέλια Ολυμπία του Αριστείδη και της Ακριβής
Εγγονή του Χαλαράμπους Πιπέλια

Τμήμα Αγγλικής Γλώσσας και Φιλολογίας Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

14. Στοφόρου Αλεξάνδρα του Νικολάου και της Αμαλίας
Τμήμα Φαρμακευτικής Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

- 15. Χαλμπές Νικόλαος** του Αντωνίου
Υίος Παρασκευής (Βούλας) Αγαπητού
Τμήμα Μηχανικών Επιστήμης Υλικών Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων
- 16. Χαμηλός Κωνσταντίνος** του Ιωάννη και της Ευσταθίας
Εγγονός του Χαμηλοκώστα Σχολή Αστρυφολόγων

ΠΠ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Μάλλον Ρέκβιεμ θα 'πρεπε να το βαφτίσω τούτο. Για όσους δεν καταλάβατε το φύλλο των «Κ.Ν.» που αυτή τη στιγμή κρατάτε στα χέρια σας είναι **μάλλον το τελευταίο**. Μια αλυσίδα πενήντα χρόνων κόβεται. Μια από τις αρχαιότερες εφημερίδες της Ρούμελης αργοπεθαίνει. Θύμα κι αυτή των μνημονίων και των τόσων άλλων, εφιαλτικών και ανθρωποβόρων που συμβαίνουν στη δύσμοιρη (πρώην) Πατρίδα μας...

Λεφτά ΔΕΝ υπάρχουν. Ούτε για ενθύμιο! Πτωχεύει ο Σύλλογος του Χωριού των Καθηγητών και των Στρατηγών!

Στις καλές ενδεδειγμένες και τα φιλόδοξα σχέδια για έκδοση της Ανθολογίας του Β' Διαγωνισμού Διηγήματος «Στέλιος Ξεφλούδας». Υπαρκτός ο κίνδυνος το «Έγκλημα στο Χωριό» να μη «μυρίσει μελάνι». Τι κρίμα αλήθεια για τόση ανταπόκριση, για τόση εξωστρέφεια, για τόσες έξοχες δημιουργίες...

Βοηθείστε. Όλοι. Μπορείτε. **Στείλτε τη συνδρομή σας.** Τώρα, στα δύσκολα. Τώρα που η πράξη αυτή μετράει διπλή. Και λαμβάνει το ουσιαστικό της νόημα, τις πραγματικές της διαστάσεις, Αν όχι τότε **αγοράστε από το Σύλλογο την Ανθολογία «Επιστροφή στο Χωριό»** του Α'

Διαγωνισμού Διηγήματος «Στέλιος Ξεφλούδας». Έξοχα κείμενα, υπέροχοι εσωτερικοί μονόλογοι, ρωμαλέες καταθέσεις ψυχής και γνήσιες αποδόσεις συναισθημάτων από σημαντικότερους Έλληνες δημιουργούς οι οποίοι -σημειωτέον- μεγαλοουργούν στους (εκδοτικούς κυρίως) τομείς τους.

Αγοράστε το και δωρίστε το στους φίλους σας. Σκέφτεστε καλύτερο, φθηνότερο, ουσιαστικότερο και πιο... Καστελλιώτικο δώρο; Υποστηρίξτε έτσι ένα Ελληνικό προϊόν, προωθείτε ένα αυθεντικό πολυσυλλεκτικό δημιούργημα Ελληνικού Πολιτισμικού Πολιτισμού και προσφέρετε ανεκτίμητη βοήθεια στο Σύλλογό μας.

Ανάμεσα στα μυριάδες ψέματα που εσχάτως μας σερβίρουν νυχθημερόν οι εξωνημένοι ταγοί μας ακούστηκε και μια αλήθεια: «Η κρίση είναι ευκαιρία». Ευκαιρία να ξεχωρίσει η ήρα απ' το σιτάρι. Ευκαιρία για έργα και όχι για λόγια. Ευκαιρία να αποφασίσουμε αν στο εξής θα μας προσδιορίζει το ρήμα έχω ή το ρήμα είμαι. Ευκαιρία να ιεραρχήσουμε αυτό το είμαι. Με τη σωστή σειρά. Πρώτα Έλληνας, μετά ευρωπαίος, τέλος κοσμοπολίτης. Και όχι αντίστροφα!

Και πριν απ' όλα Καστελλιωτής...

ΜΙΑ ΠΡΟΤΑΣΗ

Ο Αντιπρόεδρος του Συλλόγου μας Κώστας Στοφόρος διαμορφώνει πρόταση την οποία, στο άμεσο μέλλον, ο Σύλλογός μας θα επεξεργαστεί, θα αναρτήσει στο διαδίκτυο και θα αποστείλει σε όλους τους Τοπικούς Συλλόγους και αρμόδιους Φορείς της διοικήσεως.

Τίτλος αυτής είναι «Ιστορικές Διαδρομές στα Καστέλλια» και είναι σχετική με προκήρυξη του ΕΣΠΑ για την ενίσχυση της πολιτιστικής ανάπτυξης και του τουρισμού στην Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας. Αφορά σε «Έργα και ενέργειες προώθησης ειδικών μορφών τουρισμού και σύνδεση του τουρισμού με την τοπική παραγωγή και τη σύγχρονη πολιτιστική πραγματικότητα. Στο πλαίσιο αυτό προβλέπεται να ενισχυθούν δράσεις όπως οργάνωση και ανάδειξη διαδρομών - μονοπατιών και δημιουργία θεματικών διαδρομών (όπως γεωμυθολογικά μονοπάτια) με έμφαση στη φυσιολατρική διάσταση».

Πιστεύουμε πως η ιδέα τούτη θα συμβάλει ουσιαστικά στην προσπάθεια ανάδειξης του χωριού μας, της ιστορίας και του πολιτισμού του, αλλά και της ανάπτυξης της περιοχής.

Στο επόμενο φύλλο θα παρουσιάσουμε το πλήρες κείμενο-μελέτη της πρότασης για τη δημιουργία ενός ιστορικού μονοπατιού, με παράλληλη ανάδειξη μνημείων και αρχαιοτήτων που υπάρχουν στο χωριό μας.

ΠΠ

ΨΩΜΙ ΚΑΙ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑ

Εξ... αγχιστείας Καστελλιώτισσα η Νάντια Βαλαβάνη, μια σημαντική προσωπικότητα των γραμμάτων και της πολιτικής. Το νέο της βιβλίο «Ψωμί και τριαντάφυλλα - Θέματα τέχνης και πολιτικής» (Ταξιδευτής), παρουσιάστηκε το Δεκέμβριο. Ανάμεσα στο κοινό και πολλοί συμπατριώτες μας απόλαυσαν μια βραδιά με εξαιρετικές ομιλίες.

Μίλησαν ο Αλέκος Αλαβάνος, η ιστορικός και σκηνοθέτης Έλενα Πατρικίου και ο σκηνογράφος Στάθης Σταυρόπουλος. Αποσπάσματα από το βιβλίο διάβασε η ηθοποιός Μάνια Παπαδημητρίου και συντόνισε ο δημοσιογράφος Θανάσης Σκαμνάκης.

Πρόκειται για ένα βιβλίο γραμμένο «για ένα αναγνωστικό κοινό όχι «ειδικών», αλλά «καλλιτεχνών της πράξης»: σκεπτόμενων και αγωνιζόμενων ανθρώπων», όπως αναφέρεται σε σχετικό σημείωμα.

Σε περιόδους κρίσης ίσως είναι ακόμη πιο σημαντικό να μας υπενθυμίζει κάποιος ότι ο κόσμος ποτέ δεν άλλαξε παλεύοντας για απλή επιβίωση. Το σύνθημα που προτάσσεται στον τίτλο είναι πάντα επίκαιρο...

Ας ελπίσουμε -κάποια στιγμή- να γίνει μια τέτοια εκδήλωση και στο χωριό μας με τη Νάντια Βαλαβάνη...

ΚΩΣΤΑΣ ΣΤΟΦΟΡΟΣ

ΚΤΗΜΑ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

Οινοποιείο Αρχαίας Μαντινείας
15^ο Χιλιόμετρο Επαρχιακής οδού Τρίπολης - Αρτεμισίου
221 00 Αρχαία Μαντινεία, Νομός Αρκαδίας

Οινοποιείο Αρχαίας Νεμέας
Εθνική οδός Κορίνθου-Τρίπολης, Κόμβος Αρχαίας Νεμέας
205 00 Αρχαία Νεμέα, Νομός Κορινθίας
e-mail: info@domainspiropoulos.com - T: 27960 61400

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ «ΣΤΕΛΙΟΣ ΞΕΦΛΟΥΔΑΣ»

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)
Λογοτεχνία- και η ανάδειξη νέων δημιουργών μέσα από το γραπτό λόγο. Πρωτίστως όμως είναι η δημοσίευση διηγημάτων νέων συγγραφέων (είτε με τη μορφή βιβλίου, είτε στον έντυπο και ηλεκτρονικό τύπο του Συλλόγου) με δεδομένη τη δυσκολία-απροθυμία

έκδοσης του συγκεκριμένου λογοτεχνικού είδους από μεγάλους εκδοτικούς οίκους. Αξίζει να τονισθεί πως ο Σύλλογος Καστελλιωτών έχει ήδη εκδώσει ανθολογία 10 διηγημάτων που ξεχώρισαν στον πρώτο διαγωνισμό με θέμα «Επιστροφή στο χωριό» και έχει δημοσιεύσει και άλλα 6

στην εφημερίδα του «Καστελλιωτικά Νέα».

Την εκδήλωση, που τίμησε με την παρουσία του πλήθος κόσμου, παρουσίασε ο Αντιπρόεδρος του Συλλόγου και εμπνευστής των δύο διαγωνισμών Κώστας Στοφόρος. Απονεμήθηκαν τρία βραβεία, ειδικό βραβείο Γιώργης Χαλατσάς, εννέα έπαινοι και δέκα διακρίσεις. Τα 12 πρώτα διηγήματα θα εκδοθούν σε ειδική ανθολογία. Παρέστησαν και απένειμαν βραβείο ο Πρόεδρος του Πνευματικού Κέντρου Ρουμελιωτών Γεώργιος Κουβέλης (ο οποίος εξέφρασε την ειλικρινή συμπαράσταση του και διαπίστωσε ότι αντίστοιχες εκδηλώσεις αποτελούν τον πυρήνα των καταστατικών σκοπών και δραστηριοτήτων του Ιδρύματος), μέλη του Δ.Σ. αυτού, ο εκδότης Ιωάννης Γαϊτάνης, η Πρόεδρος της Ενωσης Γυναικών Φωκίδος Λαμπρινή Κουφάκη, ο εκπαιδευτικός Παναγιώτης Βλάχος, ο Επίτιμος Αρχηγός Γ.Ε.Α. Αλέξανδρος Παπανικολάου καθώς και σημαντικοί, αναγνωρισμένοι και πολυγραφότατοι Έλληνες λογοτέχνες όπως η Νάντια Βαλαβάνη, ο Αντώνης Κακκαράς, ο Γιάννης Φιλιππίδης, ο Σέργιος Γκάκας, ο Φαίδων Θεοφίλου. Οι δύο τελευταίοι απετέλεσαν μέλη της Κριτικής Επιτροπής του διαγωνισμού, ο δε Φαίδων Θεοφίλου εκτός από τα ένθερα σχόλια του προχώρησε και σε δωρεάν προσφορά βιβλίων του προς όλους τους διακριθέντες.

Ο κατάλογος των βραβευθέντων έχει ως εξής (το πρώτο βραβείο μοιράστηκε σε δύο συμμετέχοντες):

Διονύσης Μαρίνος του Παναγιώτη 1^ο βραβείο

Άννα-Μαρία Παπαδάκη του Ανδρέα (Κύπρος), 1^ο βραβείο

Αργυρώ Μπαξεβάνου του Κωνσταντίνου (Σκιάθος) 2^ο βραβείο

Γιάννης Ρεμούνδος του Βασίλειου 3^ο βραβείο

Λιλή Γάτη του Μηνά Ειδικό βραβείο «Γιώργης Χαλατσάς»

Μετά το πέρας της εκδήλωσης ακολούθησε μικρή δεξίωση στο φουαγιέ του Μεγάρου.

ΠΠ

Πώς μαλώνανε τον παλιό καιρό τ' αδέρφια στο χωριό μας

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)
το «Κούγκουλος» είχε και τσιγγελωτό μουστάκι ο πατέρας μου.

Από μικρά παιδιά ξέραμε και τη θέση του κάθε μεγαλύτερου στο Στασίδι της εκκλησίας.

ΑΛΛΕΣ, αλλά πιο όμορφες ΕΠΟΧΕΣ.

Σ' αυτό το σκηνικό εξελίχτηκε και το «επεισόδιον», όμοιο με τον καυγά του Αχιλλέα με τον Αγαμέμνονα στην Τροία. Μου τα διηγήθηκε ο Μπάρμπα Σταμάτης Σταματέλος πριν φύγει κι' αυτός για τα Ηλίσια Πεδία, τον Απρίλιο του 1931, αν θυμάμαι καλά τις ημέρες του Πάσχα «που λες Βασιλη...».

Ήταν Φθινόπωρο. Απόβρεχο και μια λιακάδα απ' αυτές που μόνο ο Μπάρμπα Γιώργος ο Κωστούλας ο μυλωνάς στο μύλο του Γιατρού τις χαιρόταν τυλιγμένος στην κάπα του στο προσήλιο κι' απάνεμο, όταν δεν είχε άλεσμα στο καρίκι. Σχεδόν όλο το χωριό στα χωράφια για τη σπορά. Κάτι ασυνήθιστο συνέβη εκείνο το πρωινό. Ο Γκόϊανος ήρθε στο καφενείο, προσπέρασε το τραπέζι που καθόταν ο αδερφός του ο «Μαραγκογιώργης», κάθισε παράμερα με την πλάτη προς τα εδώ, έβγαλε ένα χαρτί και ένα μολύβι από την τσέπη, άρχισε να γράφει και να σβύνει.

Δάγκωνε το μολύβι, έριχνε μια λοξή ματιά προς τα πίσω και κούναγε το κεφάλι φανερά χολιασμένος. Αγνωστο το γιατί είχανε ψυχραθεί τ' αδέρφια, που «έφτυνε ο ένας και κατάπινε ο άλλος», όπως λέει η παροιμία.

Ακόμα και τα πατρικά χωράφια και τ' αμπέλια τα καλλιεργούσαν μαζί μέχρι που έγιναν και παππούδες. Πίστευαν ότι δεν θα έφταναν ποτέ στα μαχαίρια!

Τι θα γίνει τώρα. Ποιος θα πάρει την πρωτοβουλία. Πρέπει να σπείρουν τα χωράφια. Πήρε την

πρωτοβουλία ο Μαραγκογιώργης. Παρήγγειλε δυό ΚΑΦΕΔΕΣ, λέγοντας στο Σταμάτη: **Τον ένα δώστον σ' αυτόν ΕΚΕΙ!**

Μπήκε στο νόημα ο Αρχικαλαμπουρτζής Σταματέλος. Ετσι, ακουμπώντας το φλυτζάνι στο τραπέζι του Μπάρμπα Γιάννη, έριξε και τη σπόντα: Αυτόν τον ΑΡΚΕΝΤΟ (φαρμάκι...) από τον αδερφό σου το Γιώργο.

Δεν έχω αδερφό, λέει, δόθεν αδιάφορα ο Γκόϊανος. Αμέσως ξανατραβάει από την τσέπη το χαρτί και το μολύβι και γράφει ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ προς Μαραγκογιώργην. Είχε προπαρασκευαστεί για να κάνει το μικρότερο, αλλά τον πρόκανε ο αδελφός με τον «Αρκεντό».

Θέλετε και την Επιστολή, που μετέφερε ο Σταμάτης:

«Πρώην Αδερφέ Γιώργο

Σ' ευχαριστώ για τον αρκεντό. Καιρός να σκεφθείς κι εσύ να σπείρομε τα χωράφια, για να μην ψοφήσουμε από την πείνα κι εμείς και οι φαμελιές μας.

Ο πρώην Αδερφός σου Γιάννης»

Ετσι μαλώνανε αυτοί οι θαυμάσιοι άνθρωποι, οι πατεράδες μας, αυτοί που μας μεγάλωσαν με την αγάπη τους, με τη στοργή τους και το παράδειγμά τους.

Κάπου ο Όμηρος έγραψε ότι ΓΕΝΕΑ ΘΝΗΤΩΝ φυτρώνει, κι άλλοι φεύγουν ΙΛΙΑΔΟΣ - Ζ 149). Το τρένο της ζωής, όπως χαριτωμένα το έγραψε σε στίχους η Καστελλιώτισσα Αναστασία Κούρτη - Φατσιλίδου (ρίζα από τους Χαλατσέους), για μας τους αιωνόβιους πλησιάζει προς τον τελικό Σταθμό.

Εγώ, έγραφε προς τον Τιμόθεον ο Απόστολος Παύλος, έκανα όσα μπόρεσα για να φέρω σε πέρας την αποστολήν μου... (των ΕΘΝΩΝ)...

Τώρα η ΣΕΙΡΑ σας αγαπητά μου «παιδιά» Καστελλιώτικα. Κλείστε μέσα στην καρδιά σας την αγάπη για τους συγγενείς και φίλους, και μάθετε και τα παιδιά σας και τα εγγόνια σας να αγαπούν το χωριό μας.

Στο ταξίδι της ζωής με το τρένο σ' όποιο παράθυρο να διαλέξεις Δεξιά ή Αριστερά, τα μισά θα δεις, θα γνωρίσεις και τα μισά θα ζήσεις.

Ερρωσθε (γεροί κι ευτυχισμένοι)

ΒΑΣ. ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ
Εφρηβος (1921...)

Εύχομαι υγεία για όλες τις γιορτές

Η ιστορία του χωριού μας σαν παραμύθι Μαγική Τράπουλα και Τοπική Ιστορία

(Συνέχεια από τη σελίδα 5)
των Καστελλίων- και στη συνέχεια μοιράζοντας τα χαρτιά της Μαγικής Τράπουλας φτιάχνουμε ένα παραμύθι εμπνευσμένο από τα όσα ακούσαμε και αξιοποιώντας όσα μάθαμε.

Για να κεντρίσουμε τη φαντασία μπορούμε να διαβάσουμε αποσπάσματα από κείμενα για την περιοχή. να δείξουμε παλιές

φωτογραφίες κλπ.

Στη συνέχεια τα παιδιά μπορούν να εικονογραφήσουν το παραμύθι και να γίνει ένα βιβλιάρκι για να μοιραστεί σε όσους συμμετείχαν. Μπορεί ακόμη να παιχτεί κι ένα μικρό αυτοσχέδιο σκετς. Για περισσότερες πληροφορίες: <http://paramithokouza.ina.blogspot.com/>

ΚΩΣΤΑΣ ΣΤΟΦΟΡΟΣ

ΧΡΗΜΑΤΑ ΜΑΣ ΑΠΕΣΤΕΙΛΑΝ

	ΕΥΡΩ
Αθανάσιος Γκιοϋφής	50
Ιωάννης Νικ. Παπανικολλάου	50
Βαγγέλης Κοτσίκης	50
Μαίρη Κιούση	30
Στέφανος Στοφόρος	50
Νίκος Τσάκαλης	20
Στέφανος Αποστολόπουλος	100
Ιφιγένεια Μουτεβεδή	50
Αναστασία Κουηούρη	50
Αθανασία Αντωνίου	30
Δήμος Τσακνιάς	50
Σεραφεύμ Ευθ. Παπανικολλάου	20
Νίκος Μοσχογιός	30
Εφη Κυριαζή	50
Λουκά Δούκα	20
Ιωάννης Κοτσίκης	100
Νίκος Αναστασόπουλος	50
Αργύρης Λαζαρίκος	30
Τασία Λαζαρίκου	30
Σταυρούλα Μπουγά εις μνήμη μητρός	
Αναστασίας Μούθου το γένος Μοσχογιού	50
Πόπη Μοσχογιού	100
Νίκη Μοσχογιού	100
Προκόπης Κουράκης	100
Ιζαμπέλλα Κουράκη	100
Αλεξάνδρα Μοσχογιού	50
Γιώργος Αθαν. Γραμματικός	30
Ενίσχυση Ανθολογίας Α' Διαγωνισμού Διηγήματος	
Αγγελική Αλεξοπούλου	10
Στέφανος Στοφόρος	10
Φωτεινή Μαυροειδή	10
Λάμπρος Μπομπορής	10
Θεοδώρα Διεννή	10
Γιάννης Ράγκος	10
Γιάννης Γαϊτάνης	10
Αντριά Λουκαΐδου	10
Μαρούσα Χαλιτσά	20
Ηλίας Κοκολιάδης	10
Οδύσσεια Φισκυλή	10
Λιλή Γάτη	10
Ευσταθία Πανταζοπούλου	10
Νίκος Μοσχογιός	20
Εφη Κυριαζή	20

kastellia.gr You Tube

Ο υπεύθυνος ηλεκτρονικής επικοινωνίας και διαχειριστής ηλεκτρονικών μέσων του Συλλόγου μας κ. Παναγιώτης Μπάσιος μας ξάφνιασε (ξανά) ευχάριστα. Για καλή μας διασκέδαση. Στις 18-02-2012, δημιούργησε το kastellia.gr YouTube κανάλι.

Πλέον το kastellia.gr, εκτός από το χώρο στον οποίο μπορεί ο οποιοσδήποτε να ανατρέχει για να ακούει ήχους από το χωριό, για να βλέπει νέες και παλιές φωτογραφίες,

για να ακούει και να απολαμβάνει την αποθησαυρισμένη και καταγεγραμμένη τοπική μουσική παράδοση δημιούργησε και το δικό του YouTube κανάλι στη διεύθυνση <http://www.youtube.com/kastelliagr>.

Μέσω του καναλιού αυτού ο επισκέπτης του ιστοτόπου έχει έναν εναλλακτικό τρόπο για να απολαμβάνετε πλούσιο βιντεοσκοπημένο οπτικό υλικό για το χωριό μας και να ταξιδεύει στις αναμνήσεις του...

ΠΠ

Η ΑΝΑΤΙΝΑΞΗ ΤΗΣ ΓΕΦΥΡΑΣ ΤΟΥ ΓΟΡΓΟΠΟΤΑΜΟΥ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)
στη γέφυρα σιδηροδρομικού σταθμού Ασωπού, του Κώστα Κοτσίκη. Ο Κώστας, με κίνδυνο τη ζωή του, σχεδίασε την αμυντική οργάνωση της γέφυρας, (Ναρκοπέδιο - συρματοπλέγματα - ορύγματα μάχης - πολυβολεία κλπ.) αλλά και συνέταξε έκθεση με τις συνθήκες της φρουράς (δρομολόγια περιπόλων - χρόνοι αλλαγής σκοπών - περιπόλων κλπ.). Τ' ανωτέρω, όπως μου γνώρισε ο υπεύθυνος του ΕΑΜ του χωριού μας τότε, ο Σπύρος Στοφόρος, λίγο πριν φύγει από τη ζωή, αυτός

τα παρέλαβε από το Κώστα και τα παρέδωσε ο ίδιος, στα χέρια του Άρη Βελουχιώτη, στο χωριό Μαυρολιθάρι.

Η προσφορά αυτή στη πατρίδα δεν έγινε ποτέ γνωστή, γιατί ο Κώστας από σεμνότητα δεν το ήθελε, όπως ο Σπύρος μου είχε ειπεί, αλλά και ο ίδιος είμαι σε θέση να γνωρίζω. Έγραφα τ' ανωτέρω, προς τιμήν της μνήμης του αγαπητού εξαδέλφου μου Κώστα, αλλά και για τον παραδειγματισμό των νέων.

ΕΥΘ. Ν. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ
τηλ. 210-6519988 - 2/12/2011